ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.   2030

✻ மாறன்பணித்த தமிழ்மறைக்கு ஆறங்கங்கூறவவதரித்த

திருமங்கையாழ்வார்

அருளிச்செய்த

திருக்குறுந்தாண்டகம், திருநெடுந்தாண்டகம்,

மூலமும்;

இவற்றிற்கு,

பரமகாருணிகரான பெரியவாச்சான்பிள்ளை

அருளிச்செய்த

வ்யாக்யாநமும்;

நம்பூர்வாசார்யர்கள் சேர்த்தருளின

அரும்பதவிளக்கமும்;

வ்யாக்யாநங்களைத் தழுவிச்சேர்க்கப்பட்ட

பதவுரையும்;

சித்ரகூடம்--கந்தாடை--திருவேங்கடாசாரியரால்

பரிசோதிக்கப்பட்டு,

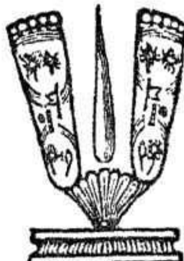
சென்னை:

மிமோரியல் அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

1888.

ஸ்ரீ

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஜீயர்திருவடிகளேசரணம்.

(நம்பெருமாளருளிச்செய்ததனியன்.)

శ్రీశైలేశదయాపాత్రం ధీభక్త్యాదిగుణార్ణవమ్।
యతీన్ద్రప్రవణం వన్దే రమ్యజామాతరం మునిమ్॥

ஸ்ரீசைலேசதயாபாத்ரம் தீபக்த்யாதிகுணார்ணவம்-
யதீந்த்ரப்ரவணம்வந்தே ரம்யஜாமாதரம்முநிம்.

(எம்பெருமானாருளிச்செய்தது.)

లక్ష్మీనాథసమారమ్భాం నాథయామునమధ్యమామ్।
అస్మదాచార్యపర్యన్తాం వన్దేగురుపరమ్పరామ్॥

லக்ஷ்மீநாதஸமாரம்பாம் நாதயாமுநமத்யமாம்-
அஸ்மதாசார்யபர்யந்தாம் வந்தேகுருபரம்பராம்.

(கூரத்தாழ்வானருளிச்செய்தது.)

యోనిత్యమచ్యుతపదామ్బుజయుగ్మరుక్మ వ్యామోహతస్తదితరాణి తృణాయ మేనే।
అస్మద్గురోర్భగవతోఽస్యదయైకసిన్ధోః రామానుజస్య చరణౌ శరణం ప్రపద్యే॥

யோநித்யமச்யுதபதாம்புஜயுக்மருக்ம
வ்யாமோஹதஸ்ததிதராணி த்ருணாயமேநே-
அஸ்மத்குரோர்ப்பகவதோஸ்யதயைகஸிந்தோ
ராமாநுஜஸ்யசரணௌசரணம்ப்ரபத்யே.

(ஆளவந்தாரருளிச்செய்தது.)

మాతా పితా యువతయస్తనయా విభూతిః సర్వం యదేవ నియమేన మదన్వయానామ్।
ఆద్యస్య నః కులపతేర్వకుళాభిరామం శ్రీమత్తదఙ్ఘ్రియుగళం ప్రణమామి మూర్ధ్నా॥

மாதாபிதாயுவதயஸ்தநயாவிபூதிஸ்
ஸர்வம்யதேவநியமேநமதந்வயாநாம்-
ஆத்யஸ்யநஃகுலபதேர்வகுளாபிராமம்
ஸ்ரீமத்ததங்க்ரியுகளம்ப்ரணமாமிமூர்த்நா.

(பராசரபட்டரருளிச்செய்தது.)

భూతం సరశ్చ మహదాహ్వయభట్టనాథ శ్రీభక్తిసారకులశేఖరయోగివాహాన్।
భక్తాఙ్ఘ్రిరేణుపరకాలయతీన్ద్రమిశ్రాన్ శ్రీమత్పరాఙ్కుశమునిం ప్రణతోఽస్మి నిత్యమ్॥

பூதம்ஸரஸ்யமஹதாஹ்வயபட்டநாத
ஸ்ரீபக்திஸாரகுலசேகரயோகிவாஹாந்-
பக்தாங்க்ரிரேணுபரகாலயதீந்த்ரமிச்ராந்
ஸ்ரீமத்பராங்குசமுநிம் ப்ரணதோஸ்மிநித்யம்.

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:.

திருமங்கையாழ்வாரருளிச்செய்த

பெரியதிருமொழியின் தனியன்களுக்கு

(பிள்ளைலோகார்யஜீயரருளிச்செய்தவ்யாக்யாநம்.)

அவதாரிகை.—(కలయామి కలిధ్వంసమ్ - கலயாமி கலித்வம்ஸம்) திருமொழிமுதலான திவ்யப்ரபந்தோபகாரத்துக்குத் திருமங்கையாழ்வாரைத் திருவடித்தொழும்படி சொல்லுகிறது.

தனியன்கள்.

(திருக்கோளூர்நம்பிஅருளிச்செய்தது.)

మూలమ్.—కలయామికలిధ్వంసం కవింలోకదివాకరమ్।
యస్యగోభిఃప్రకాశాభి రావిద్యంనిహతంతమః॥

மூலம்.—கலயாமிகலித்வம்ஸம் கவிம்லோகதிவாகரம்-
யஸ்யகோபி:ப்ரகாசாபி ராவித்யம்நிஹதம்தம:.

பதவுரை.—(కలి) கலி-கலிதோஷத்தை, (ధ్వంసం) த்வம்ஸம்-நசிப்பிக்குமவராய், (లోక) லோக-நாட்டாருடைய, (దివాకరమ్) திவாகரம் - அஜ்ஞாநாந்தகாரத்தைப் போக்குமவராய், (యస్య) யஸ்ய - யாதொருத்தருடைய, (ప్రకాశాభిః) ப்ரகாசாபி: - விளங்காநின்றுள்ள, (గోభిః) கோபி: - உக்திகளினாலே, (ఆవిద్యమ్) ஆவித்யம்-அஜ்ஞாநப்ரயுக்தமான, (తమః) தம: - அந்தகாரமானது, (నిహతమ్) நிஹதம்-போக்கப்பட்டது, அப்படிப்பட்ட, (కవిమ్) கவிம் - பரகாலகவியை, (కలయామి) கலயாமி - ஸேவிக்கிறேம் என்கிறார்.

வ்யாக்யாநம்.—(కలయామి కలిధ్వంసమ్ - கலயாமி கலித்வம்ஸம்) (கலிகன்றி) என்று நிருபகத்தையுடையரானபரகாலகவியை, கலயாமி-(௧)ப்ரணமாமிஎன்கிறது. (లోకదివాకరమ్-லோகதிவாகரம்) ஆதித்யன், (௨) பாஹ்யாந்தகாரத்தைப் போக்கும்; இவர், நாட்டார்க்கு (௩) பாஹ்யா ப்யந்தராந்தகாரங்க ளிரண்டையும் போக்குவர். (యస్యగోభిః-யஸ்யகோபி:) யாதொருத்தருடைய, "(௪) యద్గోసహస్రమ్" "யத்கோஸஹஸ்ரம்" என்கிற மறையாயிரங்களினாலே; அவைதான் (ప్రకాశాభిః-ப்ரகாசாபி:) என்று - * நடைவிளங்கு தமிழ்மாலையாய் * நெஞ்சுக்கிருள்கடிதீபமா யிருக்கும்; இப்படி ப்ரகாசகங்களான ஸ்ரீஸூக்திகளினாலே, * அறிவிலாமனிசருடைய (௫) ஆவித்யதமஸ்ஸூ (௬) நிஹதமாய்த்து என்பது யாதொன்று, அத்தாலே அவரை (கலயாமி) என்கிறது. ... ... *

(௧) ப்ரணமாமி - ஸேவிக்கிறேன். (௨) பாஹ்யாந்தகாரம் - வெளியிருள். (௩) பாஹ்யாப்யந்தராந்தகாரங்கள்-புறத்திலும் அகத்திலுமுள்ளஇருள். (௪) யத்கோஸஹஸ்ரம் - யத்-யாதொரு ஆழ்வாருடைய, கோஸஹஸ்ரம் - ஆயிரம் ஸ்ரீஸூக்திகள். (௫) ஆவித்யதமஸ்ஸூ- (அவித்யையினால்) அஜ்ஞாநத்தாலுண்டாகும் அந்தகாரம். (௬) நிஹதம் - அடிக்கப்பட்டது.

அ.—(வாழிபரகாலன்)எம்பெருமானுக்குத்திருமதிள்போலே அரணாயிருப்பதான ஆறுப்ரபந்தங்கள் செய்தருளின ஆழ்வாருடைய திருநாமங்கள் பலவற்றையுஞ் சொல்லி அவரை வாழ்த்துகிறது-இதில். "ప్రత్యక్షే గురవస్స్తుత్యాః" "(க) ப்ரத்யக்ஷேகுரவஸ்ஸ்துத்யாঃ" என்னக்கடவதிறே. ஆழ்வார்கள் (உ) அர்ச்சாவதாரமாய் § எப்போதும் எல்லார்க்கும் ப்ரத்யக்ஷராயிறே யிருப்பது.

(எம்பெருமானாருளிச்செய்தது.)

மூ.—வாழிபரகாலன்; வாழிகலிகன்றி;
வாழிகுறையலூர் வாழ்வேந்தன்;- வாழியரோ
மாயோனைவாள்வலியால்மந்திரங்கொள்மங்கையர்கோன்
தூயோன்சுடர்மானவேல்.

ப-ரை.—பரகாலன் - சத்ருக்களுக்கு ம்ர்த்யுவானவர், வாழி - வாழ்ந்தருள வேணும்; கலி - கலியிலுல் வரும்தோஷத்தை, கன்றி - போக்குமவர், வாழி—; குறையலூர்-திருக்குறையலூரிலுள்ளார், வாழ்-வாழும்படி அவதரித்தருளின, வேந்தன்-ராஜாவானவர், வாழி—; மாயோனை-ஆச்சர்ய குணசேஷ்டிதங்களையுடைய ஸர்வேச்வரன்பக்கல், வாள்வலியால் - தன்வாளின்வலியைக் காட்டி, மந்திரம் - பெரியதிருமந்த்ரத்தை, கொள் - உபதேசிக்கப்பெற்றவராய்,மங்கையர்-திருமங்கையிலுள்ளார்க்கு, கோன்-நிர்வாஹகராய்,தூயோன்-உள்ளும் புறம்புமொக்க சுத்தியையுடையரான ஆழ்வாருடைய, சுடர்-ஒளியையுடைத்தாய், மானம் - பெரியதான,வேல் - வேலானது, வாழி- போற்றியென்று மங்களாசாஸநம் பண்ணுகிறார். ... ... *

வ்யா.—(வாழிபரகாலன்) (ங) பகவத் த்விட்டுக்களான ப்ரதிகூலர்க்குக் காலனானவர் வாழி. (வாழிகலிகன்றி) (ச) கலிதோஷ நிவாரகர் வாழி. (குறையலூர் வாழ்வேந்தன் - வாழி) திருக்குறையலூரை அவதாரஸ்தலமாக வுடையராய், அதுவாழும்படிக்கு அத்தைநோக்குகிற ராஜாவென்னுதல்; அங்கேவாழுகிறவரென்னுதல். (மாயோனை வாள்வலியால் மந்திரங்கொள் மங்கையர்கோன், தூயோன் சுடர்மானவேல்-வாழியரோ) என்று - ஆழ்வாரையும், அவர்திருக்கையில் வேலையும் ஒருக்காலே (ரு) ஆசாஸித்தபடி. (மாயோனை) * அரங்கத்தரவணையிற் பள்ளிகொள்ளும் மாயோனையிறே வாள்வலியால் மந்திரங் கொண்டது. * தென்னரங்கன்றன்னை வழிபறித்த வாளனிறே. * (சு) கைப்பொருள்கள் முன்னமேகைக்கொண்டவரிடத்திலேயிறேமந்திரப்பொருள்கைக்

(க) ப்ரத்யக்ஷேகுரவஸ்ஸ்துத்யா: - குரவ:- ஆசார்யர்கள், ப்ரத்யக்ஷே - முன்னிலையிலே, ஸ்துத்யா: - துதிக்கத்தக்கவர்கள். (உ) அர்ச்சாவதாரம்-அவதாரங்களுக்குப் பிற்பட்டாரும்காணலாம்படி எழுந்தருளியிருக்கு மிருப்பு. (ங) பகவத்த்விட்டுக்கள் - பகவானிடத்தில் த்வேஷம்பண்ணு மவர்கள். (ச) கலிதோஷ நிவாரகர் - கலியிலுல்வரும் தோஷத்தைப்போக்குமவர். (ரு) ஆசாஸிக்கை - வாழ்த்துகை. (சு) கைப்பொருள் - கையில் வளைமுதலியன.

கொண்டது. (க) * மந்திரத்தைப்பற்றியிறே மந்திரங்கொண்டது. (மங்கையர்கோன்) திருமங்கைமன்னனிறே. (தூயோன்) "தூய்மை" என்னும் பாஹ்யாப்யந்தரசுத்தியையுடையவர். "அங்கமலத்தடவயல்சூழாலிநாட னருள்மாரியரட்டமுக்கி யடையார்சீயம், கொங்குமலர்க் குழலியர்வேள் மங்கைவேந்தன் கொற்றவேல் பரகாலன் கலியன்" என்று தாமேதந்திருநாமங்களைக் கூறினாரிறே. (சுடர்மானவேல்) தேஜோரூபமான, மானவேல்-பெரியவேல். திருமங்கைமன்ன னெடுக்கும்படியான வேல், * வாழியரோ. இத்தால்.- ஆழ்வாரோபாதி ஆயுதமும்ஆசாஸ்யமென்றபடி. "நின்கையில்வேல் போற்றி" என்னக்கடவதிறே. இதுதான் * கொற்றவேலாகையாலே வெற்றிவேலா யிருக்கும்; அத்தாலே - இதின் விஜயத்தை வேண்டுகிறது ... ... *

(கூரத்தாழ்வானருளிச்செய்தது.)

அ.—(நெஞ்சுக்கிருள் கடிதீபம்) இதில், ஆழ்வார் திவ்யப்ரபந்த வைபவம் சொல்லுகிறது.

மூ.—நெஞ்சுக்கிருள்கடிதீபம்; அடங்கா நெடும் பிறவி
நஞ்சுக்கு நல்லவமுதம்; தமிழ்நன் னூல் துறைகள் அஞ்சுக்
கிலக்கியம்; ஆரணசாரம்; பரசமயப்
பஞ்சுக்கனலின்பொறி-பரகாலன் பனுவல்களே,

ப-ரை.—பரகாலன்-ப்ரதிபக்ஷத்துக்குக் காலனை ஆழ்வாரருளிச்செய்த, பனுவல்கள்-பாட்டுக்களானவை; நெஞ்சுக்கு-மநஸ்ஸிலுண்டான, இருள்-அஜ்ஞாநத்தை, கடி - போக்கவல்ல, தீபம் - விளக்காயும்; அடங்கா - ஒன்றாலும் அடங்காதே, நெடு - நெடுகிப்போருகிற, பிறவி - பிறப்பாகிற, நஞ்சுக்கு-விஷத்தைமாற்றுகைக்கு, நல்ல—, அமுதம் - அம்ர்தமாயும்; நல்-விலக்ஷணமான தமிழ்நூல் துறைகள் - த்ராவிடசாஸ்த்ர மார்க்கமான, அஞ்சுக்கு - எழுத்து சொல் பொருள்யாப்பு அலங்காரம் என்கிறபஞ்சலக்ஷணங்களுக்கும், இலக்கியம் - லக்ஷ்யமாயும்; ஆரணம்-வேதத்தின், சாரம் – ஸாரமாயும், பரசமயம்-இதரமதங்களாகிற, பஞ்சுக்கு—, அனலின்பொறி-நெருப்புப்பொறியாயும் இருக்குமென்கிறார். ... ... *

வ்யா.—(நெஞ்சுக்கிருள்கடிதீபம் என்று) நெஞ்சுக்கிருளாவது - (உ) மநோமாலிந்யமான அஜ்ஞாநம். * மனனகமலமிறே. * ஞானக்கலையாகையாலே அத்தை நிராகரிக்கும் * ஞானச்சுடர் விளக்காயிருக்கும். (அடங்காநெடும் பிறவிநஞ்சுக்கு நல்லவமுதம்) ப்ரதிக்ரியை யொன்றாலுமடங்காதே நெடுகிப் போருகிற ஜந்மமாகிற நஞ்சுக்கு, நல்லவமுதம் - அந்தவிஷத்தை மாற்றுகைக்கு நிர்விஷமான அம்ர்தம். ஸம்ஸாரவிஷத்துக்கு அம்ர்தமாயிறே * திருமால் திருநாமமிருப்பது. திருமங்கையாழ்வார் திவ்யப்ரபந்தம்,

(க) மந்திரத்தை-வேதங்களால் சொல்லப்படும் ஸர்வேச்வரனை. (உ) மநோமாலிந்யம் - நெஞ்சழுக்கு.

ஸம்ஸாரநிவர்த்தகமான திருமந்த்ரார்த்தத்தை ப்ரதிபாதிக்குமதாயிறே யிருப்பது. (தமிழ்நன்னூல் துறைகளஞ்சுக்கிலக்கியம்) த்ராவிடசாஸ்த்ரம், எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு, அலங்காரம் என்கிற விலக்ஷணமான பஞ்சலக்ஷணத்தோடே கூடியிறே யிருப்பது. அன்றிக்கே, தமிழுக்கு எழுத்து முதலான அஞ்சுலக்ஷணத்தையும் அறுதி யிடுவதான, நன்னூலென்று-ஒரு சாஸ்த்ரமுண்டு, அத்தைச் சொல்லிற்றுதல்; ஏவம்விதமான த்ராவிடசாஸ்த்ரமார்க்க பஞ்சகத்துக்கு.(இலக்கியம்) "இலக்கணவிலக்கியம்" என்றிறே அவர்கள் சொல்லுவது; அதுக்கு லக்ஷ்யமாய் படிமாவாயிருக்கும்.இத்தைப்பார்த்து லக்ஷணம்கட்டலாயிருக்கை. கேவலம் தமிழுக்கு லக்ஷணமாயிருக்கை யன்றிக்கே, ஆரணசாரமுமாயிருக்கும் ;-வேதஸாரமுமா யிருக்குமென்றபடி. திருமந்த்ரார்த்தமிறே இதில்ப்ரதிபாதிப்பது.

"நாராயணாவென்னும் நாமம்" என்று உபக்ரமித்து, "பேசுமின் திருநாம மெட்டெழுத்தும்" என்றும், "நின்திருவெட்டெழுத்துங் கற்று நானுற்றது முன்னடியார்க் கடிமை" என்றும், "இமையோர் தலைவருடைய திருநாமம்நங்கள் வினைகள் தவிர வுரைமின் நமோநாராயணம்" என்றும், "நாநாரணாயுலகத்தறநூல் சிங்காமைவிரித்தவன்" என்றும், "நாட்டினாய்-என்னை- காட்டினாய்" என்றும், "மந்திரத்தை மந்திரத்தால் மறவாது" என்றும், "பேராளன் பேரோதும்" என்றும், "நாராயணா ! ஓ ! மணிவண்ணா!" என்றும் திருமந்த்ரார்த்த விசாரமேயிறே முடியநடந்து போருகிறது. ஆகையால், (ஆரணசாரம்) என்கிறது. ஸகலவேத ஸங்க்ரஹதயா தத்ஸாரமாயிறே திருமந்த்ரந்தா னிருப்பது. (பரசமயப்பஞ்சுக் கனலின்பொறி) பரஸமயமாகிற தூலராசிக்கு காலாநலகணமாயிருக்கை. * வெள்ளியார் *பிண்டியார் * போதியாரென்றிவ ரோதுகின்ற கள்ள நூல்களை *செம்மைப்பனுவல் நூலாலேயிறே இவர்கழித்துத் தள்ளுவது. *பரசமயக்குறும்பறுத்தவரிறே. இதெல்லாமாவதெதுதானென்ன (பரகாலன் பனுவல்களே) *மருவலர்த முடல்துணிய வாள்வீசும் பரகாலன் பனுவல்களே இவற்றைச் செய்துமுடிக்கும். அவரும் வேண்டா, அவர் ஸ்ரீஸூக்திகளே யமையும் இந்தக்கார்யங்களைச் செய்கைக்கென்கை. இவரதிகரித்த கார்யத்துக்குக் கையும்வாயுமொத்திருக்கிறபடி யிதுவாய்த்து. ... ... *

அ.—இனி, இவ்வாழ்வாரைப்போலே பாஹ்யகுத்ர்ஷ்டிகளை நிரஸித்து வைதிகமார்க்கத்தை நடத்தியும், உகந்தருளின நிலங்களை உத்தரித்தும், தத்ப்ரதிபாதகமான இவர் ஸ்ரீஸூக்தியை வர்த்திப்பித்தும் போருமவரிறே உடையவர்; அத்தைப்பற்ற,

இவ்வாழ்வார்திவ்யஸூக்தியான திருமொழியாயிரமும் என்ஹ்ருத யத்திலேநிலைநிற்கும்படி உபகரித்தருளவேணுமென்று எம்பெருமா னாரை அர்த்திக்கிறது-இதில்.

(எம்பாரருளிச்செய்தது.)

மூ.—எங்கள்கதியே! இராமாநுசமுனியே!
சங்கைகெடுத்தாண்ட தவராசா! - பொங்குபுகழ்
மங்கையர்கோனீந்த மறையாயிரமனைத்தும்
தங்குமனம்நீயெனக்குத்தா.

ப-ரை.—எங்கள்-அறவையான வெங்களுக்கு, கதியே-அடைக்கலமாயிருக்குமவரே; இராமாநுசன்-ராமானுசன் என்னும் திருநாமத்தை யுடையராய், முனியே-ஆத்மாவின் ரக்ஷணத்தில் மநநம் பண்ணுமவரே, சங்கை-வேதசாஸ்த்ரங்களில் ஸம்சயங்களை, கெடுத்து-போக்கி ஆண்ட-எல்லாரையும் அடிமை கொண்டவராய், தவம்-தபஸ்ஸில் மிக்கோரானயதிகளுக்கு, ராசா-ராஜாவாயிருக்கு மவரே!, பொங்கு-மிகுந்த,புகழ்-யசஸ்ஸையுடைய, மங்கையர்-திருமங்கையிலுள்ளார்க்கு, கோன் - ராஜாவான ஆழ்வார், ஈந்த-அருளிச்செய்த, மறை-வேதரூபமான, ஆயிரமும் - ஆயிரம்பாட்டாயிருக்கிற பெரியதிருமொழி ப்ரபந்தத்தையும், அனைத்தும்-மற்றுமுள்ள ப்ரபந்தங்களையும், தங்கும்-தரிக்கும்படியான, மனம்-மநஸ்ஸை, எனக்கு-அடியேனுக்கு, நீ-தேவரீர், தா-தந்தருள வேணுமென்று எம்பெருமானாரை அர்த்திக்கிறார். ... ... *

வ்யா.—(எங்கள்கதியே) அகதிகளான வெங்களுக்கு கதியாயிருக்கிறவரே. (இராமாநுசமுனியே) * சதுரக்ஷரியாய், மோக்ஷகஹேதுவான திருநாமத்தை யுடையருமாய், ஆத்மரக்ஷணத்திலே மநநம்பண்ணுமவரே. (சங்கைகெடுத்தாண்ட) "త్వదన్య స్సంశయస్యాస్య ఛేత్తా నహ్యుపపద్యతే" "த்வதந்யஸ்ஸம்சயஸ்யாஸ்யச் சேத்தாநஹ்யுபபத்யதே" என்றும், "தத்துவநூல் கூழற்றது" என்னும்படி வேதாந்தசாஸ்த்ரத்தை நிஸ்ஸம்சயமாகப் பண்ணி மநஸ்ஸில் ஸம்சயங்களைப் போக்கி, எல்லாரையும் அடிமையாக ஆண்ட. (தவராசா) யதிராஜா என்றபடி. அன்றிக்கே, தவம் என்று - சரணாகதி தர்மமாய், அத்தை வர்த்திப்பிக்கிறராஜா என்றுமாம். * தவநெறியிறே. (பொங்குபுகழ்த்யாதி) அதிஸம்ர்த்தமான யசஸ்ஸையுடைய திருமங்கைக்குநிர்வாஹகரான ஆழ்வாருடைய, வேதரூபமாய் ஆயிரம்பாட்டாயிருக்கிற பெரியதிருமொழி ப்ரபந்தமெல்லாவற்றையும். அன்றிக்கே, (ஆயிரமனைத்தும்) என்று-ஆயிரத்தையும், மற்றும் அவர் அனைத்து ப்ரபந்தத்தையும் என்றுமாம். (தங்கும் மனம் நீயெனக்குத்தா) "கண்ணநின்றனக்கும் குறிப்பாகில் கற்கலாம்" என்கிற திவ்யஸூக்தியை தரிக்கும்படியான மநஸ்ஸைத் தந்தருளவேணும். "குறையற் பிரானடிக்கீழ் விள்ளாத வன்ப னிராமாநுசன்" என்றும் "நீலன்றனக்குலகிலி னியான்" என்றும், "கலிமிக்க செந்நெற்கழனிக் குறையல்

கலைப்பெருமா ளொலிமிக்க பாடலையுண்டுதன்னுள்ளந் தடித்து"
என்றும், எம்பெருமானாரைச் சொல்லக்கடவதிறே; அத்தாலே
அவரை அபேக்ஷிக்கிறது. ... ...*

அ.—(மாலைத்தனியே) இதில், ப்ரபந்தாந்வய ப்ரதிபந்தகங்களை ப்ரபந்த கர்த்தாவே சேதிக்கவேணு மென்கிறது.

மூ.—மாலைத்தனியே வழிபறிக்கவேண்டுமென்று
கோலிப்பதிவிருந்த கொற்றவனே! - வேலை
அணைத்தருளுங்கையா லடியேன்வினையைத்
துணித்தருளவேண்டும் துணிந்து.

ப-ரை.—மாலை - ஸர்வேச்வரனை, தனிவழியே - தனிவழியிலே, பறிக்வேண்டுமென்று - கொள்ளைகொள்ள வேணுமென்று, கோலி-முயன்று, திருவரசினடியிலே, பதிவுஇருந்த - பதுங்கிக்கொண்டிருந்த, கொற்றவனே - ராஜாவான திருமங்கை மன்னவனே!, வேலை – வேல் என்னும் ஆயுதத்தை, அணைத்தருளும் - அணைக்கும்படியான, கையால்-திருக்கையாலே, அடியேன் - சேஷபூதனான வென்னுடைய, வினையை - பாபங்களை, துணிந்து—, துணித்தருளவேண்டும் - வெட்டிக் களைந்தருளவேணுமென்கிறார். ... ... *

வ்யா.—(மாலைந்தனியே வழிபறிக்க வேண்டுமென்றுகோலி) ஸர்வாதிகனைத் தனிவழியிலே வழிபறிக்க வேணுமென்று உத்யோகித்து. ததநுகுணமாகத் திருவரசினடியிலே (பதிவிருந்த) மேலே கொடிவைத்துப் பார்ப்பித்த. (கொற்றவனே) ராஜாவே. பறிகொடுக்குமவன் * தெய்வத்துக்கரசு, பறிக்குமவர் ஆலிநாட்டரசு, பறிக்குமிடம் மரங்களுக்கரசிடம்; இப்படியாய்த்து பறிக்கப் பதிவிருந்தபடி. (வேலையணைத்தருளுங் கையால்)*வெட்டிப்பறுக்க வெடுத்தணைத்த வேலாலே. (அடியேன் வினையை) "அடியேன் நான்" என்று அவனுக்கு அடிமையான வுமக்கு அடியேனான அடியேன் வினையை. உமக்கடியோமாகைக்கும் வினைக்கும் என்ன சேர்த்தியுண்டு; "என்பெய்வினையைக் கிட்டிக்கிழங்கொடு தன்னருளென்னு மொள்வாளுருவி வெட்டிக்களைந்த விராமாநுசன்" என்கிறபடியே. (அடியேன்வினையை-துணிந்து-துணித்தருளவேண்டும்) வழிபறிக்கத் துணிந்தாப்போலே * வினையைத்துணிக்கத் துணியவேணும். என்வினையைப் போக்கவேணும் என்று நீர் துணிந்தாலாய்த்துப் போவது. "பண்டைவல்வினை பாற்றியருளினான்" என்னும்படி பண்ணவேணும். ... ... *

பிள்ளைலோகார்ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:.

திருமங்கையாழ்வாரருளிச்செய்த

திருக்குறுந்தாண்டகத்துக்கு

பெரியவாச்சான்பிள்ளையருளிச்செய்தவ்யாக்யாநம்.

அ.—முதற்பாட்டு. (நிதியினைஇத்யாதி) கிழிச்சீரையோடேதநத்தைக்காட்டிக் கொடுப்பாரைப் போலே, தன் ஸ்வரூப ரூப குண விபூதிகளைத் திருமந்த்ரமுகத்தாலே காட்டிக் கொடுக்கக் கண்டு தம்முடைய பூர்வவ்ருத்தத்தையும், பெற்றபேற்றின்கனத்தையும் அநுஸந்தித்துத் தலைசிய்க்கிறார். பெரிய திருமொழியில் – திருப்பிரிதிதொடங்கி * ஒருநற்சுற்றமளவும், உகந்தருளினதேசங்களையநுபவித்தார்; * ஒருநற்சுற்றத்துக்கு மேல் * மாற்ற முளவளவுஞ்செல்ல அவதாரங்களின் குண சேஷ்டிதங்களை யநுபவித்து ஸம்ஸார பரமபதவிபாகமின்றிக்கே இவர் ஹ்ருஷ்டரா யிருக்கிறபடியை ஸர்வேச்வரன் கண்டு ஸம்ஸாரத்தி லிருக்கிறபடியை யறிவித்தால் த்வரித் திருந்தாராகில் கொடுபோகிறோம், இல்லையாகில் க்ரமத்திலே கொடுபோகிறோமென்று ஸம்ஸாரத்தி லிருக்கிறவிருப்பை யறிவிக்க, (ஆற்றங்கரை வாழ் மரம்போல்) என்றும், (காற்றத் திடைப்பட்ட கலவர்மனம்போல்) என்றும், (பாம்போடொருகூரையிலே பயின்றாற்போல்) என்றும், (இருபாடெரிகொள்ளியினுள்ளெறும்பேபோல்) என்றும், (வெள்ளத் திடைப்பட்ட நரியினம்போல்) என்றும், (இடைய னெறிந்த மரமே யொத்திராமே) என்றும் கூப்பிட்டு, அதில் பெருவிடாயர் உடம்பிலும்முகத்திலும் நீரை இரட்டிக் கொள்ளுமாப்போலே பேசி அநுபவித்து, இது தான் இனிதாய் இவை யெல்லாம் உகந்தருளின நிலங்களை அநுபவிக்கையால் வந்தது, உகந்தருளின நிலங்களிலே மண்டினவர்கள் பாக்யாதிக ரென்று தலைக்கட்டுகிறார்.

மூ.—நிதியினைப்பவளத்தூணைநெறிமையால்நினையவல்லார்
கதியினைக்கஞ்சன்மாளக்கண்டுமுன்னண்டமாளும்
மதியினைமாலைவாழ்த்திவணங்கியென்மனத்துவந்த
விதியினைக்கண்டுகொண்டதொண்டனேன்விடுகிலேனே. (க)

நிதியினைப்ரவேசே; (தலைசிய்க்கிறார்) முதல்திருமொழியிலே என்று கண்டுகொள்வது. அன்றிக்கே, முதல்வாக்யம் ஸங்க்ரஹமாய் திருப்பிரிதிதொடங்கி விஸ்தாரமாகவுமாய்க் கூப்பிட்டு, இதிலே - திருக்குறுந்தாண்டகத்திலே விடாயாறுகிறாரென்றபடி.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
நிதியினை	நினைத்தபடி விநியோகங் கொள்ளலாம்படியான பொருளையொத்தவனாய்,	அண்டமாளும்	அவன்காலத்தில் பட்டநலிவுதீரரக்ஷிக்குமவனாய்,
பவளம்	பவளம்போலே ஸ்ப்ர்ஹணீயனாய்,	மதியினை	ஆச்ரிதரை நினைக்குமவனாய்,
தூணை	தூண்போலே ஸர்வாதாரனாயிருப்பவனாய்,	மாலை	ஆச்ரிதவ்யாமுக்தனாய்,
நெறிமையால்	க்ரமப்ராப்தியாலே,	வாழ்த்தி	வாயாரப்புகழ்ந்து,
நினையவல்லார்	ஸ்மரிக்க வல்லவர்களுக்கு,	வணங்கி	வணங்கும்படிக்கீடாக,
கதியினை	பரமகதியானவனாய்,	என்மனத்தவந்த	என்மநஸ்ஸிலேவந்துபுகுந்தவனாய்,
கஞ்சன்	கம்ஸனுடையஆயுஸ்ஸை,	விதியினை	ஸுக்ருதவிபாகனானவனை,
முன்	அவன் நினைவுதலைக்கட்டுவதற்கு முன்னே,	கண்டுகொண்ட	கண்ணாரக் கண்டநுபவிக்கப்பெற்ற,
மாளக்கண்டு	முடியும்படி பார்த்து,	தொண்டனேன்	தாஸபூதனான நான்,
		விடுகிலேன்	இனி ஒருக்காலும்விடமாட்டேனென்கிறார். (க)

வ்யா.—(நிதியினை) எய்ப்பினில்வைப்பாய் இந்நிதியுடையவனுக்கு மிடிபட வேண்டா திருக்கையும், உடையவன் காலிலே எல்லாரும் வந்து விழுகையும், உண்டென்ன உயிர் நிற்கையும், ஆபத்துக்கு உதவுகையும், உடையவன்பெருமதிப்பனாகையும், விற்றும் ஒற்றிவைத்தும் ஜீவிக்கலா யிருக்கையும், இப்படிசெய்ததென்று ஏசாதிருக்கையும், ஏவமாதிகுணங்களைப் பற்ற (நிதியினை) என்கிறார். * வைத்தமாநிதியிறே. (𑌗𑍁𑌹𑌾𑌯𑌾𑌂-𑌨𑌿𑌹𑌿𑌤𑌂) (குஹாயாம்-நிஹிதம்) என்று பேசப் படுகிறவஸ்து. (நிதியினை)நாட்டிற்காண்கிற நிதிபோலல்ல, எல்லாவற்றுக்கும் மேலான நிதியாயிற்று இந்நிதி; இந்நிதி, புதைத்துவைத்தாளவேண்டா, நெஞ்சிலே வைத்தாளலாம்.

முதற்பாட்டு.—விற்றும் ஒற்றிவைத்தும் ஜீவிக்கையாவது-உபதேசாதிகளைப்பண்ணி * போதயந்தஃபரஸ்பராதிகளாலே தரிக்கை. இந்நிதி வைக்குமிடமேதென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (𑌗𑍁𑌹𑌾𑌯𑌾𑌂-𑌨𑌿𑌹𑌿𑌤𑌂-குஹாயாம் நிஹிதம் என்று.) குஹை-ஹ்ர்தயகமலம். ஸாம்யமருளிச்செய்து ஆதிக்யமருளிச்செய்கிறார் (நாட்டிலித்யாதி)

ஓரிடத்திலே புதைத்துவைத்து தேசாந்தரத்திலே நிற்கச் செய்தே விநியோகங் கொள்ளவேண்டினால் உதவாது - அந்நிதி; இந்நிதி, நினைத்தவிடத்தே விநியோகங் கொள்ளலாம், பறித்துக் கொள்வா ரில்லை, பறிக்கத்தா னொண்ணாது; அந்நிதி யுடையவனை அவஸரம்பார்த்துக்கொன்று பறித்துக்கொண்டுபோவார்கள்; இந் நிதி யுடையவனுக்கு அப்படிப்பட்ட ப்ரமாதஸம்பாவனைகளில்லை.

(பவளத்தூணை) ஸர்வத்துக்கும் தான் தாரகனா யிருக்குமத் தைப் பற்ற (தூண்) என்கிறார். (பவளம்)என்றதால்-ஸ்ப்ருஹணீ யதை சொல்லுகிறது. தூணாவது - தான் அநேகத்தை தரித்துத் தன் கீழே யொதுங்குவார்க்கு நிழல்கொடுத்து நிற்பதொன்றிறே; அப்படியே தான் எல்லார்க்கும்தாரகனாய்த்தன்னையடைந்தார்க்கு நிழல் கொடுக்கையாலே (தூண்) என்கிறார்.

(நெறிமையால் நினையவல்லார் கதியினை) "நினைதொறுஞ் சொல்லுந்தொறும் நெஞ்சிடிந்துகும்" என்கிறபடியே அடைவு பட நினைக்க மாட்டார்களே இவர்கள், ஆகையால் (நெறிமையால் நினையவல்லார்) என்கிறார். நினைக்கவல்லார்க்கு நெற்றிக்காக்கும். (கதியினை)நினைப்பார்க்கு-பரமகதியாம்-ப்ராப்யனுமென்றபடி;"பர வித் தொழுந் தொண்டர்தமக்குக் கதியே" என்னக் கடவதிறே. நிதியினையென்று - ப்ராப்யஞ் சொல்லிற்று; (கதியினை) என்று- ப்ராபகம் சொல்லிற்று; (நினையவல்லார்) என்கையாலே - அதிகாரிவிசேஷஞ் சொல்லிற்று.

இப்படி உபாயோபேயங்கள் தானேயா யிருக்கிறவன் ஆர்க்கு எங்கே உதவக்கண்டோமென்னில் (கஞ்சன் மாளக்கண்டு) (தந் தைகாலிற் பெருவிலங்கு தாளவிழ) என்றும்,(தந்தைகாலில் விலங்கறவந்துதோன்றிய) என்றும்,(ஒருத்திமகனாய்ப்பிறந்து)இத்யா திப்படியே-தன்னைப் பிள்ளையாகப் பெற்றவர்கள்கால்கட்டறுத்து அவர்களை வாழ்வித்தா னென்கிறார். (கஞ்சன் மாளக்கண்டு) கம்ஸ னுடைய ஆயுஸ்ஸு மாளும்படி பார்த்து. (முன்) அவன் நினைவை அவனுக்கு முன்னே செய்து முடிக்கை. (அண்டமாளும்) ஜக த்துஸநாதமாய்த்து. (அண்டமாளும்) (రామోరాజ్యముపాసిత్వా) (ரா மோராஜ்யமுபாஸித்வா) என்னுமாப்போலே நாட்டை ஈரக்கை யாலே தடவி கம்ஸன் காலத்திற்பட்ட நோவுதீர ரக்ஷித்து.(மதியி னை) கம்ஸனைக் கொன்று நாட்டுக்குக் களைபிடுங்கின பின்பும், ஆச்சியும்ஐயரும் என்செய்தார்களென்று (ఋణంప్రవృద్ధమివ) (ரிணம் ப்ரவ்ருத்தமிவ) என்றுபடுகிறபடி.

நினைக்கப்போகாமைக்கு ஹேது வேதென்ன; அருளிச்செய் கிறார் (நினைக்கவல்லார்க் கித்யாதி.) நெற்றிக்காக்கும் - அவனு டைய ஸ்வரூபாதிகள் நினைக்கவொண்ணாதபடி தகையுமென்றபடி. கதி - ப்ராபகமாகவுமாம். கம்ஸன்போன பின்பு ஸநாதமாய்த் தென்றபடி.

(மதியினை) நம்மதி கேட்டை நினைத்து அஞ்சவேண்டா (மாஶுச:) (அஹம்ஸ்மராமி) என்று தான் அவ்விழவுதீர நினைக்கும்.

(மாலை) * மாலாய்ப்பிறந்த நம்பியிறே. ஆசாலேச முடையார் பக்கல் முக்த்தனு யிருக்கு மவனை. (வாழ்த்தி வணங்கி) வாய் படைத்தப்ரயோஜநம்பெறவாழ்த்தி அவன்திருவடிகளிலே வணங்கி. (என்மனத்துவந்த விதியினை) "மனம்புகுந்தாய் புகுந்ததற்பின் வணங்கும்" என்கிறபடியேஆசாலேசமுமின்றிக்கே யிருக்கக் கிடக்கைப் பாயிலே வெள்ளங் கோத்தாப்போலே. (என்மனத்துவந்த) ஈழம் களுக் காண்பா ரில்லையிறே, எல்லாவவஸ்தையிலும்வருவானவனிறே. அதுக்கடி (விதியினை) அவன்ஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலும் என்கருமத்தாலும் தவிர்க்கவொண்ணாத க்ர்பை. (விதிவாய்க் கின்று காப்பாரார்) (விதிசூழ்ந்ததால்) இவ்வளவான பேற்றுக்கடியான தம்முடைய ஸுக்ர்தத்தைச் சொல்லுகிறார்.

(கண்டுகொண்ட தொண்டனேன் விடுகிலேனே) சுவடறிவிக்குந் தனையுமிறே வருத்தமுள்ளது, பின்னை அத்தலை யித்தலையாமித்தனை. (கண்டுகொண்ட) (நான் கண்டுகொண்டேன்) என்று அரசடியிலே காட்டிக்கொடுத்த காட்சி; (ஏது செய்தால் மறக்கேன்) என்று மறந்து விடவொண்ணாத படியிறே மனஸ்ஸில் புகுந்து காட்டிக் கொடுத்தது. (கண்டுகொண்ட) கேட்டது கண்டாற்போலே யிருக்கிறது காணும். ஸ்வரூபஜ்ஞானம் பிறந்தவ ராகையாலே- "பண்டேயுண்டாய்" இழந்தது கண்டாற்போலே யிருக்கிறது. அவன் மால், நான் தொண்டன், இனிவிட உபாயமுண்டோ? அவனுக்கு என்பக்கல் ஸ்நேஹமில்லை என்னவொண்ணாது, நான் அதிலீடுபட்டிலேனென்னவொண்ணாது, ஆனபின்பு எத்தைச் சொல்லிவிடுவது. ... ... (க)

மூ.—காற்றினைப்புனலைத்தீயைக்கடிமதிளிலங்கைசெற்ற
ஏற்றினையிமயமேயவெழின்மணித்திரளையின்ப
ஆற்றினையமுதந்தன்னையவுணருயிரையுண்ட
கூற்றினைக்குணங்கொண்டுள்ளம்கூறுநீகூறுமாறே. (உ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
காற்றினைப் புனலைத் தீயை	பஞ்சபூதாரப்த மான ஜகச்சரீரனை ய்,	கடி	அரணுக்கப்போரும்படியான,
		மதிள்	மதிளையுடைத்தான,

மதியினை - மாதாபிதாக்களுக்காதல்; ஆச்ரிதர்க்காதல். வருகை அஸம்பாவிதமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஈழங்களுவித்யாதி.) கண்டத்தையொழியக் காணாதவற்றை ஸ்வப்நங்காணுமென்றபடி. அரசு - திருவரசு. ... ... (க)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
இலங்கை செற்ற	லங்கைக்குத்தலைவனுனராவணனை அவன் பரிகரங்களோடே முடித்து வெற்றி கொள்ளுகையாலே,	அவுணன்	ஹிரண்யாக்ஷனுடைய,
		ஆருயிர் உண்ட	அரியப்ராணனை முடித்துப் போடுகையாலே,
ஏற்றினை	ரிஷபம்போலே செருக்கி யிருப்பவனாய்,	கூற்றினை	ஆச்ரித விரோதிகளுக்கு யமனையொத்தவனான ஸர்வேச்வரனை,
இமயம் ஏய	பொன்போலேஸ்ப்ர்ஹணீயனாய்,	உள்ளம்	மநஸ்ஸே,
எழில்	தேஜஸ்ஸுமிக்கிருந்துள்ள,	குணம்கொண்டு	அவன் திருக்கல்யாணகுணங்களை மநநம்பண்ணி,
மணித்திரளை	மணித்திரள்போலே போக்யபூதனாய்,	கூறு	அநுஸந்திக்கப் பார் என்ன;
இன்பவெற்றினை	ஆநந்த ப்ரவாஹத்தை யொத்தவனாய்,		அப்படிஅநுஸந்தித்தமநஸ்ஸைப்பார்த்து;
அமுதந்தன்னை	போனவுயிரை மீட்கவற்றான அமிர்தம்போலேபோக்யபூதனாய்,	நீகூறுமாறே	நீ கூறும்படியே ! என்று வித்தராகிறார். (௨)

வ்யா.—இரண்டாம்பாட்டு. (காற்றினை இத்யாதி)([illegible]) (திஸ்ரோதேவதா:) என்கிறபடியே பூதங்களைந்துக்கும் உபலக்ஷணமாய், காரணமே அவஸ்தாந்தராபந்நமான கார்யம் என்னுமத்தாலே ஜகச்சரீரியானவனை என்கை.

(கடிமதிளிலங்கை செற்றவேற்றினை) கடி - அரண். அரணாகப் போரும்படியான மதிள். ([illegible]) (லங்காராவணபாலிதாம்) என்கிறபடியே மதிளின்றியிலே யிருந்தாலும் ப்ரவேசிக்க வொண்ணாத வூர்; அதுக்குமேலே ராவணனும் பரிகரமும் பல்கிப் படிந்து கிடக்கிற லங்கையை. (பாழாளாகப் படைபொருதான்) என்கிறபடியே-லங்கை யுடைய ஆள் பாழாம்படி செற்று அத்தால் வந்த மேனாணிப்பாலே செருக்கியிருக்கிறவனை.

(இமயமேய வெழில்மணித் திரளை) இமயம் - பொன், ஏய்கை - ஒக்கை. ஆஸ்ரித விரோதியான ராவணனைக் கொன்றபடியாலேசெருக்கி பொன்போலேபுகர்த்து நல்லமணித்திரள்போலே போக்யனானவனை.

இரண்டாம்பாட்டு.—(காற்றினை) காரணமான பூதங்களே கார்யாவஸ்த்தமான ஜகத்தாகையாலே (ஜகச்சரீரியென்கிறது.)

(இமயம்) இத்யாதிக்கு - அவதாரத்துக்குப் பிற்பட்டார்க்கும் அநுபவிக்கலாம்படி ஹிமவானிலே பொருந்தியிருக்கிறபடி என்று நிர்ஹித்தார்கள். * ஏலநாறு தண்தடம் பொழிலிடம்பெற விருந்த நல்லிமயமிறே.

(இன்பவாற்றினை) * மதுரவாறிறே. (ஆநந்தோ ப்ரஹ்மண:) (ஆநந்தo ப்ரஹ்மண:) என்கிற ஆநந்த ப்ரவாஹம். ஆறு என்கையாலே-விடாய்த்தார்க்குப் புக்குமுழுகலாயிருக்கையும், வேண்டினவிடத்தே திறந்து பாய்ச்சி விளைவித்துக் கொள்ளலாயிருக்கையும்; இவ்வாறு விளைவிப்பது*பேரமர் காதல் கடல் புரையவிளையவிறே. (அமுதந்தன்னை) போனவுயிரை மீட்கவற்றாய் போக்யமுமா யிருக்கை. (இன்பவாற்றினை அமுதந்தன்னை) விளைவிப்பானுந் தானாய் விளைந்தால் புஜிக்கும் போகமுந் தானாயிருக்கையிறே. * அம்ருதம் த்ருஷ்டாத்ருஷ்டி - அம்ர்தo த்ர்ஷ்ட்வாத்ர்ப்யந்தி யிறே. கண்கொண்டு புஜிக்கலாம் அம்ர்தமிறே.

இப்படி ப்ராப்யப்ராபகங்க ளிரண்டுந் தானேயானால் இவ்வம்ர்தபாநம் பண்ணுவார்க்கு வரும் விரோதி போக்குவார் ஆரென்னில்? (அவுணனுருயிரை யுண்ட கூற்றினை) ப்ரஹ்லாதன் விரோதியான ஹிரண்யன் பட்டது படுமென்கிறார். (கூற்றினை) (ம்ருத்யும்ருத்யும்) (ம்ரத்யும்ர்த்யும்) என்கிற மந்த்ர லிங்கத்தை நினைக்கிறார். (குணங்கொண் டுள்ளம்) நெஞ்சிலே குணங்களைக் கொண்டு. உள்ளம்கூறு; (நீ கூறுமாறே) உள்ளமானது எப்போதோ வென்றிருக்க, நீ கூறும்படியே! என்கிறார். (உ)

அ.—மூன்றாம்பாட்டு. (பாயிரும்) சொன்ன வணக்கத்தைச் சொல்லுகிறார்.

மூ.—பாயிரும்பரவைதன்னுட்பருவரைதிரித்துவானோர்க்
காயிருந்தமுதங்கொண்டவப்பனையெம்பிரானை
வேயிருஞ்சோலைசூழ்ந்துவிரிகதிரிரியநின்ற
மாயிருஞ்சோலைமேயமைந்தனைவணங்கினேனே. (௩)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பா	அதிவிசாலமாய்,	பருவரை	பெரிதான மந்தரபர்வதமானது,
இரும்	ஆழத்தை யுடைத்தான,	திரித்து	சுழலும்படியாகக் கடைந்து,
பரவைதன்னுள்	திருப்பாற்கடலிலே,		தனக்காகவன்றிக்கே,

உள்ளம்-அண்ணிமை. விளி-ஸம்போதனே. (கூறு) என்று விதிக்க, அது கூறினவாறே (நீ கூறுமாறே!) என்று கொண்டாடுகிறார்.

மூன்றாம்பாட்டு.—(பாயிரும்) வணக்கம் முதல்பாட்டிலேசொன்னது.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வானோர்க்காய்	தேவதைகளுக் காகவே,	இருபநின்ற	திருமலை யாழ்வார் மேலேதன்சாயை படாமே தூரத்திலே ஸஞ்சரிக்கிற,
இருந்து	பொருந்திநின்ற,		
அமுதம் கொண்ட	அம்ர்தத்தைக்கொடுத்த,		
அப்பனை	உபகாரகனை,	மாயிருஞ் சோலை மேய	திருமா லிருஞ் சோலைமலையிலே நித்யவாஸம் பண்ணுகிற,
எம்பிரானை	எனக்கு ஸ்வாமியானவனை,		
இரும்	உயர்ந்திருந்துள்ள,		
வேய்சோலை சூழ்ந்து	மூங்கில் குழாங்களாலே சூழப்பட்டு,	மைந்தனை	மிடுக்கனானவனை,
விரிகதிர்	விஸ்த்ர்தகிரணனான ஸூர்யன்,	வணங்கினேன்	வணங்கப் பெற்றேனென்கிறார். (௩)

வ்யா.—(பாயிருமித்யாதி) பா என்று - பரப்பு; இருமை-பெருமை. இவை யிரண்டாலுமாக-ஆழத்தையும் அகலத்தையுஞ்சொன்னபடி. (பருவரைதிரித்து) கடலைக் கண்செறி யிட்டாப்போலே பெரிய மந்தர பர்வதத்தைநட்டு அம்ர்தங் கிளருமளவும் தானே திரியும்படியாக வைத்த நொய்ப்பம்.

(வானோர்க்காயிருந் தமுதங்கொண்ட வப்பனை)தனக்கா யிருப்பார் அதமரிறே; நிலாதென்றல் சந்தனம் தண்ணீர்போலே தன்னை பரார்த்தமாக்கிவைக்கு மவனிறே. (பொதுநின்றபொன்னங்கழல்) என்றும், (ஸர்வலோகசரண்யாய) (ஸர்வலோகசரண்யாய) என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே எல்லார்க்குந் தன்னைப் பொது வாக்கியிறே வைப்பது. ஆசையில்லாதார் இழந்துவிடு மித்தனை. (அப்பனை) உபகாரகனை. ப்ரயோஜநாந்தர பரரான அந்தர ஜாதிகளுக்காகத் தன்னையழியமாறி அநேகம்வடிவுகொண்டுஉபகரிக்குமவனை. (எம்பிரானை) தம்முடைய அம்ர்தம்.

(வேயிருமித்யாதி)மூங்கில் குழாங்களாலே சூழ்ந்துவிஸ்த்ர்தகிரணனான ஆதித்யன் திருமலையாழ்வார்மேலே தன்சாயை படாமே அகல ஸஞ்சரிக்கிற. (மாயிருஞ் சோலைமேய) திருமாலிருஞ்சோலை என்கிற திருநாமத்தை யுடைய திருமலையிலே பொருந்தி யிருக்கிற.

திரியும்படி-சுழலும்படி. நொய்ப்பம்-ஸாமர்த்யம். ப்ரயோஜநாந்தரபரர்க்கும் தன்னை ஆக்கிவைக்கக்கூடுமோவென்ன அருளிச்செய்கிறார் (பொதுநின்றவித்யாதி.) அந்தரஜாதி-சாடு.

(மைந்தனை வணங்கினேனே) தம்மை யடிமைகொண்ட பருவம். இவரை யடிமைகொள்வதாகத் திருமலையிலே எழுந்தருளி நின்றபின்பு வடிவு இளகிப் பதித்தபடி. (அப்பனை) என்று கீழே யொரு முதுமைசொல்லி, இப்போது (மைந்தனை) என்கிறாரிறே... ... ... (ந)

மூ.—கேட்கயானுற்றதுண்டுகேழலாயுலகங்கொண்ட
பூக்கெழுவண்ணனாரைப்போதரக்கனவிற்கண்டு
வாக்கினாற்கருமந்தன்னான் மனத்தினாற்சிரத்தைதன்னால்
வேட்கைமீதூரவாங்கிவிழுங்கினேற்கினியவாறே. (ச)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
யான்	தாஸபூதனான அடியேன்,	சிரத்தைதன்னால்	ச்ரத்தையாலும்,
கேட்கஉற்றதுண்டு	ஒருவிஷயம் கேளாநின்றேன்;	வேட்கை	ஆசையானது,
உலகம் கொண்ட	பூமிப் பிராட்டியை எடுத்துக்கொண்டேறின,	மீதூர	அதிசயிக்க,
பூக்கெழு	புஷ்பம்போலே மர்துஸ்வபாவமான,	வாங்கி விழுங்கினேற்கு	அத்தாலே விஷயாந்தரங்களை ஆசைகொண்ட வளவும் அநுபவிக்கப்பெற்றவெனக்கு
வண்ணனார்	வடிவையுடையரானவர்,	இனியவாறே	பகவத் விஷயம் இனிதாயிருந்தபடி யென்றுன் என்று கேட்கஅதுக்கு மறுமாற்றம் சொல்லாதே கிடந்தானென்கிறான்.(ச)
கேழலாய்	வராஹரூபியாய்,		
கனவில்போதரக்கண்டு	என்னெஞ்சில் தோற்றநன்றாக அநுபவித்து,		
வாக்கினால் கருமந்தன்னால் மனத்தினால்	மனோவாக்காயங்களாலும்,		

வ்யா.—நாலாம்பாட்டு. (கேட்கவித்யாதி) அடியேன் தேவரீரை ஒன்று கேட்கலுற்றேன், அத்தை யருளிச் செய்யவேணும். அதென்னன்பு தென்ன? (கேழலா யுலகங்கொண்டவித்யாதி) புஷ்பஹாஸஸுகுமாரமான வடிவை * மாநமிலாப் பன்றியாக்கி * நிலங் கோட்டிடைக்கொண்டது, இந்தக்கழஞ்சு மண்ணுமழிந்தால் பின்பு ஸ்ர்ஷ்டிக்கை அரிதாய்ச் செய்தருளிற்றோ, இத்தை எனக்கு அருளிச்செய்யவேணும். ப்ரளயங்கொண்ட பூமி, தன்னை எடுக்கவிறே இவன் இதுக்கு உத்தரஞ் சொல்லுவது.

அப்பனை, மைந்தனை என்றது - (அரும்பினை, அலரை) என்னுமாப்போலே. ... ... (ந)

(போதரக்கனவிற்கண்டு) மிகவும் நெஞ்சிலே கண்டு. இந்த்ரியங்களால் வ்யவச்சேதமின்றிக்கே அவ்யவதாநேநவிசதமாகக் கண்டு.

(வாக்கினலித்யாதி) மநோவாக் காயங்களாலும் ச்ரத்தையாலும் மிக்க அபிநிவேசத்தை யுடையேனய் விழுங்கினேனுக்கு இனிதாயிருந்தது. விழுங்குகை-அநுபவிக்கை. எவ்விஷயங்கள் அநுபவித்துரஸித்துப்போந்தவெனக்கு எவ்விஷயம்ரஸிக்கிறது. (விழுங்கினேற் கினியவாறே) எனக்கினிதான வழி என்றான்!. எவ்வழியாலே முடிக்கப் போந்த விஷயம் எவ்வழியாலே இனிதாயிற்று. இது இனிதான வழியை யருளிச்செய்ய வேணும். இதுக்கு அவன் என்ன உத்தரஞ்சொல்லுவது, ப்ரளயங்கொண்ட பூமியை எடுத்ததுஉடைமை மங்காமைக்கன்றே,அவ்வோபாதி மங்கவொண்ணுதென்று ஸம்ஸார ப்ரளயத்தில்நின்றும் இவனை எடுத்தானித்தனையிறே. ... ... (ச)

மூ.—இரும்பனன்றுண்டநீர்போலெம்பெருமானுக்கென்றன்
அரும்பெறலன்புபுக்கிட்டடிமைபூண்டுய்ந்துபோனேன்
வரும்புயல்வண்ணனைமருவியென்மனத்துவைத்துக்
கரும்பினின்சாறுபோலப்பருகினேற்கினியவாறே. (ரு)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
இரும்பு அன்றுண்ட நீர்போல்	நெருப்பில்பழுக்கக் காய்ச்சப்பட்ட இரும்பானது அக்காய்ச்சலடங்கும்படி குடித்தஜலம் போலே,	அடிமைபூண்டு	* வழுவிலா வடிமையிலே அந்வயித்து,
		உய்ந்துபோனேன்	உஜ்ஜீவித்தேன்;
			அன்றியும்,
எம்பெருமானுக்கு	வகுத்த சேஷியான ஸர்வேச்வரன் விஷயத்திலே,	வரும்	ஆச்ரிதரிருந்தவிடத்தே தேடிவருகிற,
என்றன்	என்னால்,		
பெறல்அரும்	பெறுதற்கரிய,	புயல்வண்ணனை	மழைக்காலத்து மேகம்போன்ற திருநிறத்தையுடையவனை
அன்புபுக்குஇட்டு	அன்பைஅவன்விஷயத்திலேவைத்து,	மருவி	கிட்டி,

நாலாம்பாட்டு.—(கேட்க) போதர - மிகவும். கனவு - மாநஸாநுபவம். சிரத்தை - ச்ரத்தை. உகட்டிப்போந்த விஷயம் - எல்லாப்ரகாரத்தாலும் இதரவிஷயங்களை யநுபவித்து அருவருத்துப்போந்த பகவத்விஷயமென்றபடி. (இனியவாறு - கேட்க யானுற்றதுண்டு) என்றந்வயம். ... ... (ச)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
என்மநத்து	என்மநஸ்ஸிலே,	இன்சாறு போல	இனியரஸம்போலே,
வைத்து	அவன் புறம்பு போகாமே பொருந்த வைத்து,	பருகினேற்கு	அநுபவிக்கப்பெற்ற வெனக்கு,
		இனியவாறே	இனிதா யிருந்தபடி யென்றான்! என்று
கரும்பின்	கரும்பினுடைய,		ஈடுபடுகிறார். (ரு)

வ்யா.—அஞ்சாம்பாட்டு. (இரும்பு அனன் றுண்டநீர்போலித்யாதி) இரும்பானது அக்நியாலே மிகவும் தப்தமாய் அக்காய்ச்ச லடங்க பாநம்பண்ணப்பட்ட ஜலம்போலே. (எம்பெருமானுக்கு) வகுத்தசேஷிக்கு. (என்றனரும்பெறலன்பு) * அரும்பெற லடிகளைப் பற்றிலும்கிடையாத வன்பு, எனக்கு பகவத்விஷயத்திலே அன்பு பிறக்கையாவது - இந்தளத்தே தாமரை பூக்கையிறே. அஹங்கார மஹாவஹ்நியிறே. இந்தளம்-கும்மட்டி. (புக்கிட்டு) அன்பை அவன்பக்கலிலே யாக்கி.

(அடிமைபூண்டு)(அஹம்ஸர்வம்கரிஷ்யாமி)(அஹம்ஸர்வம்கரிஷ்யாமி) என்கிறபடியே வழுவிலா வடிமையிலே அந்வயித்து. (அடிமைபூண்டு) (தொண்டுபூண்டு) என்னுமாப்போலே இவ் வாத்மாவுக்கு ஆபரணமிறே - பகவத்தாஸ்யம்; ஆகையாலே (பூண்டு)என்கிறார். (உய்ந்துபோனேன்) முன்பு * அஸந்நேவவிறே.

(வரும் புயல்வண்ணனை) இருந்தவிடத்தேயிருந்து விடாய் கெடுக்கும் மேகமன்று, கடலை மணலோடே கழுத்தே கட்டளையாகப்பருகித் தவழ்ந்துவருகிற மேகம்போலே இருக்க வரும். (மருவி)(மைத்தெழுந்த மாமுகிலே பார்த்திருக்கும்மற்றவைபோல்.) (புயல்வண்ணனை மருவி) என்னை மறந்துகிட்டி.

அஞ்சாம்பாட்டு.— (இரும்பு) அனன்று - அனலுகை; காய்கை. தம்முடைய விடாயாறும்படி (பருகினேன்) என்கிறார். அப்படி பக்திபிறக்கை அரிதாயிருக்குமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (எனக்கித்யாதி.) இவன் இந்தளமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (அஹங்காரமித்யாதி.) மேகத்தைக்கண்ட பயிர்போலே மருவியென்னுதல்; அவன் வர விமுகனாய்த் திரிந்த என்னை மறந்துமருவியென்னுதல். ஸஞ்சாரமற்றுஇவர் மநஸ்ஸிலே புகுந்தபின்பு அவனுக்குப் புறம்பு போக்கற்றபடி. இவர்மநஸ்ஸிறே அவனுக்கு உத்தேச்யம். அன்றியே, மநஸ்ஸுக்கு வேறுஸஞ்சாரமின்றிக்கே ஒன்றாய்.

(என்மனத்துவைத்து) ஸஞ்சாரம் அற்றபடி. உத்தேஸ்யம் கைபுகுந்தால்உண்டோ ஸஞ்சாரம். (கரும்பின் இன்சாறுபோலப் பருகினேற்கு) விழுங்குகைபோய்ப் பருகலாம்படி யாயிற்று. ஆழ்வாருடனே கலக்கக்கலக்கப் பருகலாம்படி யொருநீரானான். (இனியவாறே) இதுவுமொரு இனிமை யிருந்தபடியென்!. (ரு)

மூ.—மூவரின்முதல்வனாயவொருவனையுலகங்கொண்ட
கோவினைக்குடந்தைமேயகுருமணித்திரளையின்பப்
பாவினைப்பச்சைத்தேனைப்பைம்பொன்னையமரர்சென்னிப்
பூவினைப்புகழுந்தொண்டரென்சொல்லிப்புகழ்வர்தாமே. ()

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மூவரில்	ப்ரஹ்மா, விஷ்ணு, ருத்ரன் ஆகிய இம்மூவருக்கும்,	இன்பப்பாவினை	தம்முடையபாட்டுக்களைப்போலே செவிக்குரஸாவஹனாய்,
முதல்வனாய	காரணபூதனான,		
ஒருவனை	அத்விதீயநாயகனாய் இந்த்ரனுக்காக மஹாபலியஜ்ஞ வாடத்திலேசென்று,	பச்சைத்தேனை	மிக்க மாதுர்யத்தையுடைய தேன்போலே நாவுக்கு இனியனாய்,
உலகம் கொண்ட	மூன்று லோகங்களையும் நீரேற்றுவாங்கிக் கொண்ட,	பைம்பொன்னை	பசியபொன்போலே ஸ்ப்ர்ஹணீயனாய்,
கோவினை	நிர்வாஹகனாய், ஆச்ரிதஸம்ரக்ஷணார்த்தமாக,	அமரர்சென்னிப்பூவினை	நித்ய ஸூரிகளுக்கு சிரோபூஷணமான ஸர்வேச்வரனை,
குடந்தை மேய	திருக்குடந்தையிலே கண்வளர்ந்தருளுமவனாய்,	புகழுந்தொண்டர்தாம்	புகழுகிற தாஸபூதர்கள்,
குருமணித்திரளை	ச்ரேஷ்டமான நீலரத்நத்தின் ஸமூஹத்தை யொத்த வடிவழகையுடையனாய்,	என்சொல்லிப் புகழ்வர்	எத்தைச்சொல்லிப் புகழுவார்கள்; இப்படிப் பட்டவனென்று பாசுரமிட்டுப் புகழப்போகாதென்றபடி. ()

மநஸ்ஸுஸஞ்சாரமின்றிக்கேயிருக்குமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (உத்தேச்யமித்யாதி.) ... ... (ரு)

வ்யா.—ஆரும்பாட்டு. (மூவரித்யாதி) இந்த்ரனைக் கூட்டுதல், தன்னைக்கூட்டுதல். (ஸஞ்ஜ்ஞாமூர்த்திக்ல்ப்திஸ்து த்ரிவ்ருத் குர்வத உபதேசாத்) (ஸஞ்ஜ்ஞா யாதிபகவாந் ஏகஏவஜநார்த்தநः) என்னும்படியேமூவருக்கும் காரணமாகையாலே (முதல்வன்) என்கிறார். (முதல்வனையொருவனை) (மூவுருவுங் கண்டபோ தொன்றாஞ்சோதி) என்கிறபடியே மூவரையும் தனித்தனியே கண்டால் இவனே காரணபூதன், இவனே காரணபூதனென்னலாய், மூவரையுஞ் சேரக்கண்டால் இருவர் கார்யகோடி நிவிஷ்டராய், இவனே இருவருக்கும் காரண மென்னும்படி பரஞ்ஜ்யோதிஸ் ஸப்தவாச்ய னிவனேயா யிருக்கையாலே (ஆஞ்சோதி - ஒன்று) என்கிறார். (உலகங்கொண்டகோவினை) மூவருக்கும் ப்ரதாநனாலே அவர்கள் காரியஞ் செய்துகொடுக்கவேணுமே, அவர்களிலே யொருவனுக்குக் காரியஞ்செய்தபடி.

(உலகங்கொண்ட) இந்த்ரனுடைய ராஜ்யத்தை மஹாபலி பறித்துக்கொள்ள அவன் பக்கலிலே தானேசென்று அபேக்ஷித்து (மூவடி) என்று இந்த்ரன்காரியஞ்செய்ய முதலடியிட்டபடி. முன்பேஒருவனுக்குக்கையோட்டைத்தீர்த்து விட்டான். * மூவடையடர்த்த சிரமேந்தி மூவுலகும் பலிதிரிவோன், இடர்கெடுத்த திருவாளனிறே. அவன்தமப்பனுக்குத் தானே வேதப்ரதாநம் பண்ணினன். இப்படி செய்கைக்கு ஹேதுவென்னென்னில் (கோவினை) நிர்வாஹகனாகையாலே.

(குடந்தைமேய) இன்னும் ஸம்ஸாரிகள் இடர்பட்டாருண்டாகிலும் கைகழியப் போகவொண்ணாதென்று திருக்குடந்தையிலே படுக்கை பொருந்திப் பள்ளிகொண்டவனை. (குருமணித்திரளை) ச்ரேஷ்டமான நீலரத்நஸமூஹம்போலே புகர்த்துக் குளிர்ந்த வடிவழகை யுடையவனை.

(இன்பப்பாவினை) செவிக்குத் தம்முடையகவிபோலே தித்திருக்கிறபடி. பாவென்பது - இயல். பாட்டு. * இன்கவிபாடும் பரமகவிகளான முதலாழ்வார்கள்கவிபோலே இனியனாயுள்ளவனையென்னவுமாம். (பச்சைத்தேனை) செவிக்கே யன்றிக்கே நாக்குக்குமிருக்கிறபடி. (பைம்பொன்னை) உடம்புக்கு அணையலாம்படி ஸ்பர்ஹணீயமாயிருக்கை. (அமரர்சென்னிப்பூவினை) * அயர்வறுமமரர்களுக்கு சிரோபூஷணமானவனை. "அரும்பினை யலரை" "பாதபற்புத்தலைசேர்த்து" என்னவேண்டாவே அவர்களுக்கு.

ஆரும்பாட்டு.—(மூவரித்யாதி) ருத்ராதிகளுக்குச் செய்தானோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (முன்பேயொருவனுக்கித்யாதி.) அவன்பூவோ வென்ன; அருளிச் செய்கிறார் (அரும்பினையலரையென்று.) ... ... (௬)

(புகழுந்தொண்டர்)இவ்விஷயத்தைப் புகழ்ந்தார்களாகக்கொண்டோம், இதுக்குப் பாசுர மெங்கே தேடிச்சொன்னார்கள், கிண்ணகத்திலே புக்குமுழுகுவானைப்போலே குமிழி நீருண்டு போமித்தனைபோக்கி, (என்சொல்லிப் புகழ்வர்தாமே) (அரும்பொருளாதல் - அறிந்தன) என்று அறிய வொண்ணுதென்று புகழுமதொழியப் பாசுரமிட்டுப் புகழப்போகாது. (சு)

அ.—ஏழாம்பாட்டு. (இம்மையை யித்யாதி) ஸர்வேச்வரனுடைய ஆஶ்ரித பாரதந்த்ர்யத்தை அநுஸந்திக்கவல்லார்க்கு ஸஞ்சாரபூமி என் உத்தமாங்கமென்கிறார்.

மூ.—இம்மையைமறுமைதன்னையெமக்குவீடாகிநின்ற
மெய்ம்மையைவிரிந்தசோலைவியன்றிருவரங்கமேய
செம்மையைக்கருமைதன்னைத்திருமலையொருமையானைத்
தன்மையைநினைவாரென்றன்தலைமிசைமன்னுவாரே. (எ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
இம்மையை	இஹலோகத்தில் ஸ்வ விஷய ஜ்ஞாந ஸுகத்தையும்,	செம்மையைக்கருமைதன்னை	க்ர்தயுகம் முதலான யுகத்திலுள்ளார்க்குத்தக்க வடிவுகளை கொள்ளுமவனாய்,
மறுமைதன்னை	பரமபதாநுபவஸுகத்தைத்தையும் தருமவனாய்,	திருமலை	திருவேங்கட மலையிலே நின்றருளி,
எமக்குவீடாகிநின்றமெய்ம்மையை	நமக்கு மோக்ஷஸுகமாகிற ப்ராப்யத்துக்கு உபாய பூதனாய்,	ஒருமையான்	மண்ணோர்க்கும் விண்ணோர்க்கும் ஒக்க முகங் கொடுக்குமவனுடைய,
விரிந்த	விஸ்தர்தமான,		
சோலை	சோலைகளாலே சூழப்பட்டு,	தன்மையை	ஆச்ரிதபாரதந்த்ர்யத்தை,
வியன்	ஆச்சரியப் படத்தக்கதா யிருந்துள்ள,	நினைவார்	நினைக்கவல்லவர்கள்,
திருவரங்கம்	திருவரங்கமென்கிற திருப்பதியிலே,	என்றன்தலைமிசை	என் தலையிலே யிருக்கத் தக்கவர்களென்கிறார். (எ)
மேய	நித்யவாஸம்பண்ணுமவனாய்,	மன்னுவார்	

வ்யா.—(இம்மையை) இஹலோகத்தில் ஸ்வவிஷயஞ்ஜாநஸுகத்தைத் தருமவனை. (மறுமைதன்னை) ஶரீரஸமநந்தரம் ஸ்வரூபாநுரூபமான கைங்கர்யத்தைத் தருமவனை.

ஸம்ஸாரத்தில் துக்கநிவர்த்தியே,ஸுகமென்றுப்ரமமேயிறே, (எமக்குவீடாகின்ற மெய்ம்மையை) நமக்கு மோக்ஷஸுகமா யுள்ளவனை. கீழ்ச்சொன்னப்ராப்யத்துக்கு அவ்யவஹிதமான உபாயமானவனை. (விரிந்தசோலை யித்யாதி) அவ்வுபாயம் ஸுலபமான விடத்தைப் பேசுகிறுர். பரந்த சோலையை யுடைத்தாய் விஸ்மயநீயமா யிருந்துள்ள கோயிலிலே நித்யவாஸம் பண்ணுமவனை. (செம்மையைக் கருமை தன்னை) யுகந்தோறும் அவ்வவ யுகங்களிலுள்ளார்க்குத் தக்கவடிவுகளைக் கொண்டு அவர்களை ரக்ஷிக்குமவனை. (முன்னை வண்ணம்) இத்யாதிப்படியே செம்மையும் கருமையும் - மற்ற விரண்டுக்குமுபலக்ஷணம்.

(திருமலை யொருமையானை) (கண்ணுவானென்றும்மண்ணோர் விண்ணோர்க்கு) என்கிறபடியே திருமலையிலே நின்று நித்யஸூரிகளுக்கும் நித்ய ஸம்ஸாரிகளுக்கும் ஒக்க முகங்கொடுக்குமவனை. (தன்மையை நினைவார்) இந்த ஆஶ்ரித பாரதந்த்ர்யத்தை நினைக்க வல்லார். (என்றன் தலைமிசை மன்னுவாரோ) அவன்திருவடிகளும் இவர்கள்திருவடிகளும் ஒக்கவன்று மன்னுவது, இவர்கள்திருவடிகளே என்தலையில் மன்னுவது. (தண்சேறை யெம்பெருமான் றுள்தொழுவார் காண்மின் என் தலைமேலார்) என்கிறுர். (எ)

அ.—எட்டாம்பாட்டு. (வானிடைப்புயலை) இவ்விஷயம் ஸந்நிஹிதமா யிருக்க தேஹத்தைப் பூண்கட்டிக் கொள்வதே! ஸம்ஸாரிக ளென்கிறுர்.

மூ.—வானிடைப்புயலைமாலைவரையிடைப்பிரசமீன்ற
தேனிடைக்கரும்பின்சாற்றைத்திருவினைமருவிவாழார்
மானிடப்பிறவியந்தோமதிக்கிலர்கொள்கதந்தம்
ஊனிடைக்குரம்பைவாழ்க்கைக்குறுதியேவேண்டினுரே. ()

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வானிடை	ஆகாசத்திலே வர்த்திக்கிற,		வை யுடையனுய்,
புயலை	மழைக்காலத்துமேகம் போன்ற வடி	மாலை	ஆச்ரிதவ்யா முக்தனுய்,

ஏழாம்பாட்டு. — (இம்மையை) இம்மைக்கு ஸம்ஸாரதுக்கநிவர்த்தியமையாதோ, அவன் விஷயஜ்ஞாந மாக வேணுமோ வென்ன; அருளிச்செய்கிறுர் (ஸம்ஸாரத்திலித்யாதி.) வீடாகின்ற - வீட்டுக்கு நிர்வாஹகனென்கையாலே அத்தைத் தருகைக்கும் அவனே உபாயமென்றபடி. ஒருமையான் - ஒருபடிப்பட்டவனென்றுய் அங்குள்ளாரோடு இங்குள்ளாரோடு வாசியற முகங்கொடுக்கையிலே ஏகரூபனுயிருக்கிறவனென்றபடி. ... (எ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வரையிடை	பர்வதத்திலே,	மதிக்கிலர்	பெறுதற்கரிய ஜந்மமென்று நினைக்கவில்லை,
பிரசம்ஈன்ற	தேனீக்களாலே சேர்க்கப்பட்ட,	கொள்க	இது நிஶ்சயம்;
தேனிடை	தேனே விளைநீராக வளர்ந்த,	அந்தோ	ஐயோ,
கரும்பின் சாற்றை	கரும்பின் சாறுபோலே போக்யபூதனாய்,	தந்தம்	தங்கள் தங்களுடைய,
திருவினை	ஸர்வ ச்ரேஷ்டனானவனை,	ஊனிடைக்குரம்பை வாழ்க்கைக்கு	மாம்ஸளமான சரீரத்திலே வாழ்கைக்கு,
மருவிவாழார்	ஆச்ரயித்து வாழமாட்டார்கள்;	உறுதியே வேண்டினார்	உறுதியையே தேடா நிற்பார்கள்; இனி பிறக்கவே முயலுவர்களென்றபடி. ( )
மானிடப் பிறவி	மநுஷ்யஜந்மத்தை,		

வ்யா.—(வானித்யாதி) ஆகாஶமத்யே நீர் கொண்டெழுந்து வந்து தோற்றுகிற மேகம்போன்ற வடிவழகை யுடையவனை. (வானிடைப்புயல்) என்கையாலே-நிராலம்பனாயிருக்கிறவென்னை நிர்ஹேதுகமாக வந்து விஷயீகரித்தவனை யென்கிறார். (மாலே) அதுக்கடியான வ்யாமோஹம். (வரையிடை யித்யாதி) மலையிலே தேனீக்களாலே உத்பாதிக்கப்பட்ட தேனே நீராகவளர்ந்த கரும்பின் சாறுபோலே போக்யனானவனை. (திருவினை) ;உத்க்ர்ஷ்டமாய் நிரவதிகமான ரஸவஸ்துவுக்குப் பெரிதுபோலே உத்க்ர்ஷ்ட வஸ்துவுக்கும், உத்க்ர்ஷ்ட வஸ்துவிறே. (திருவுக்குந் திருவாகிய) ([illegible]) (கஶ்ஶ்ரீஶ்ஶ்ரியஃ) என்னும்படியே. (ருதிவினைமருவி வாழார்) வாழுகைக்குநேர்த்தி அவன்மேல்விழ விலக்காதொழிகை. உங்களுக்கு நான் வேணுமென்ன, எங்களுக்கு நீவேண்டாவென்னுமவர்கள்.

(மானிடப்பிறவி) புருஷார்த்தோப யோகியான ஶரீரத்தை உதாஸீநிப்பதே!

எட்டாம்பாட்டு.—(வானிடை)நிராலம்பநமான ஆகாசத்தை மேகம் பற்றினப்போலே அகதியானவென்னையும் விஷயீகரித்தானென்றபடி. பிரசம் - தேன். ரஸவஸ்து-பிராட்டி. கீழ்வாக்யவிவரணம்(உத்க்ர்ஷ்டவஸ்துவித்யாதி.)மானிடப்பிறவி-சாஸ்த்ராதிகாரமானதேஹமென்னுதல்;தோஷயுக்தமானதேஹமென்னுதல்; அஸ்திரமானதேஹமென்னுதல்.

அன்றிக்கே, இச்சரீரத்தில் தோஷத்தை யுணராதொழிவதே! என்னவுமாம். இத்தை தேவசரீரமாக நினைத்திருப்பார்க ளென்னவுமாம்.(அந்தோ) ஐயோ!என்று இவர்களிழவுக்குவெறுக்கிறார். (கொள்க) நிஸ்சிதம்.

(தந்தமித்யாதி) த்ர்டமின்றியே அப்போது போயிற்று இப்போது போயிற்று என்றும், மின்னினும் நிலையற்றிருக்கிற இச்சரீரத்துக்குப் பூண்கட்டவே தேடுவர்கள். ... ... (அ)

அ.—ஒன்பதாம்பாட்டு. (உள்ளமித்யாதி) என்ஹ்ர்தயமானது ஜநநமரணங்களை நினைத்து உருகாநின்றது, எனக்கு தேவரீரை யொழியத் துணையில்லை யென்கிறார்.

மூ.—உள்ளமோவொன்றினில்லாதோசையிலெரிநின்றுண்ணும்
கொள்ளிமேலெறும்புபோலக்குழையுமாலென்றனுள்ளம்
தெள்ளியீர்தேவர்க்கெல்லாந்தேவராயுலகங்கொண்ட
ஒள்ளியீருமைமையல்லாலெழுமையுந்துணையிலோமே. (கூ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
உள்ளம்	என்மநஸ்ஸானது,	தேவர்க் கெல்லாம் தேவராய்	தேவாதி தேவனாயிருந்துவைத்து,
ஒன்றில்நில்லாது	ஒருவிஷயத்தில்பொருந்தியிருக்கிறதில்லை;	உலகம்கொண்ட	மூன்று லோகத்தையும் மஹாபலிபக்கலிலே நீரேற்று வாங்கி,
என்றனுள்ளம்	என்மநஸ்ஸானது,		
ஓசையில்	சப்தத்தை யுடைத்தான,		
எரி	அக்நியானது,	ஒள்ளியீர்	இந்த்ரனுக்குக் கொடுக்கையால் வந்த தேஜஸ்ஸையுடையவரே,
நின்று	ஒருபடிப்பட நின்று,		
உண்ணும்	க்ரஸிக்கிற,		
கொள்ளிமேல்	கொள்ளியிலகப்பட்ட,	எழுமையும்	எல்லா வவஸ்த்தைகளிலும்,
எறும்புபோல	எறும்புபோலே,		
குழையும்	ஜந்மத்தைநினைத்து, சிதிலமாகாநின்றது; இப்படி யிருப்பதனாலே,	உம்மையல்லால்	தேவரீரையொழிய,
தெள்ளியீர்	தெளிந்த ஸ்வபாவத்தையுடையீராய்,	துணையிலோம்	வேறு துணையில்லாதவர்களாயிராநின்றோமென்கிறார். (கூ)

மதிக்கிலர்-இம்மூன்றாகாரத்தையும் நினைக்கிறிலர், இது நிச்சயம். இப்படி மூன்றர்த்தமாகவன்றிக்கேகீழிரண்டர்த்தத்தாலும் பலிதத்தை யருளிச்செய்கிறார் (இத்தைதேவசரீரமித்யாதி.) (அ)

வ்யா.—(உள்ளமோ வொன்றில்நில்லாதித்யாதி) ஹ்ருதயமானது ஓரிடத்தே தரியாதே ஓசையையுடைத்தான எரிகின்று உண்ணுகின்ற கொள்ளியினுள்ளெறும்புபோலே * உருவார் பிறவியை நினைத்து * இருபாடெரி கொள்ளியினுள் ளெறும்பேபோல வுருகி சிதிலமாகாநின்றது. ஒருதலை மரணம், ஒருதலைஜந்மமிறே.(குழையுமால்) இவன் சைதந்யத்துக்கு ப்ரயோஜநம் இது பொல்லாது என்றறிகை,அவன்சைதந்யத்துக்கு ப்ரயோஜநம்அப்படிசெய்கை. அதாவது - ரக்ஷிக்கையிறே.

(தெள்ளியீர்) இத்தலையில் கலக்கத்துக்கு எதிர்த்தட்டான தெளிவுடையாரைப் பற்றுகிறுர். (தெள்ளியீரித்யாதி) மஹாபலி ஔதார்யத்துக்கும் குறைவு வாராமே தன்னை ஆச்ரயித்த இந்த்ரனுடைய கார்யத்துக்கும்குறைவுவாராமேகார்யம்பார்த்ததெளிவு. தேவர்க்கெல்லாந் தேவராயிருந்துவைத்து * அலம்புரிந்த நெடுந்தடக்கையைத் தாழ ஏற்று பூமியை யளந்துகொண்ட. (ஒள்ளியீர்) இந்த்ரன் ப்ரயோஜநாந்தரபரனுகிலும் நம்கை பார்த்திருந்தானென்னுமத்தாலே வடிவில் பிறந்த புதுக்கணிப்பு. அவன் இவன் கைபார்த்து இருக்கையிறே இவன் காலவிளம்பமாகக் காரியம் செய்தது. (உம்மையல்லா லித்யாதி) எங்களுக்கு நாங்களும் தஞ்சமல்ல,பிறரும் தஞ்சமல்ல, உம்மையேதஞ்சமாக வுடையோம்; கோல்துணையா யிருப்பார் சிலரன்றே. அவஸ்த்தாந்தரத்தை ப்ராபித்தாலும்*அரங்கத்துறையு மின்துணைவனையேதுணையாகப் போமவரிறே. ... ... (௯)

அ.—பத்தாம்பாட்டு.(சித்தமுமித்யாதி) ஸம்ஸாரத்தையஞ்சி உன்திருவடிகளைப் பற்றினவளவேயோ, திருவடிகளிலே பரமபக்தியுமுண்டாயிற்றென்கிறுர்.

மூ.—சித்தமுஞ்செவ்வைநில்லாதென்செய்கேன்தீவினையேன்
பத்திமைக்கன்புடையேனுவதேபணியாயெந்தாய்
முத்தொளிமரதகமேமுழங்கொளிமுகில்வண்ணுவென்
அத்தநின்னடிமையல்லால்யாதுமொன்றறிகிலேனே. (௩0)

ஒன்பதாம்பாட்டு.—(உள்ளமோ) சேதநனுக்கு இருபாடெரிகிறதேதென்ன; அருளிச்செய்கிறுர் (ஒருதலையித்யாதி.) அப்படி செய்கை-அகாரப்படியே செய்கை. (ஒள்ளியீர்) ஒண்மை - அழகு; இந்த்ரன்கை பார்த்திருந்தா னென்கைக்கு ஜ்ஞாபகமேதென்ன; அருளிச்செய்கிறுர் (அவனிவனித்யாதி.) காலவிளம்பம் - சாடு. இவருக்கு அவனையொழியத் துணையில்லையோ வென்ன; அருளிச்செய்கிறுர்(கோல்துணையாயித்யாதி.) ... ... (௯)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தீவினையேன்	மஹா பாபியானவென்றுடைய,	ஒளி	ஒளியையுமுடைத்தான,
சித்தம்	மநஸ்ஸானது,	மரதகமே	மரதகம்போலேச்லாக்யமானநிறத்தையுடையனாய்,
செவ்வைநில்லாது	தரித்துநிற்க மாட்டுகிறதில்லை;	முழங்கு	மின்னி முழங்காநிற்பதாய்,
என்செய்கேன்	நான்என்னசெய்யப்புகுகிறேன்;	ஒளி	ப்ராகாசத்தை யுடைத்தான,
எந்தாய்	எனக்கு உபகாரகனானவனே,	முகில்வண்ணா	மேகத்தின் நிறத்தையுடையனாய்,
பத்திமைக்கு அன்புடையேனாவதே பணியாய்	உன் விஷயமான பக்தியிலே விச்வாஸமுண்டாம்படி செய்ய வேணும்;	என்அத்த	எனக்குஸ்வாமியான
முத்து	முத்துப்போலே குளிர்த்தியையும்,	நின்னடிமையல்லால்	தேவரீர் திருவடிகளில் கைங்கர்யமொழிய,
		யாதொன்றும்	வேறொன்றையும்,
		அறிகிலேன்	அறியாதவனாயிராநின்றேன். (௧0)

வ்யா.—(சித்தமுஞ் செவ்வைநில்லாது) நீஞ்சப்புக்கு வாய்கரையிலே தெப்பமிழப்பாரைப்போலேஅநுஸந்திக்கப் புக்கால் தரித்துநிற்க மாட்டுகிறதில்லை நெஞ்சு. (என்செய்கேன்தீவினையேன்) பக்திபாரவச்யத்தாலேஅநுபவிக்கப் போகாதபடிபாபத்தைப்பண்ணினேன்.என்செய்கேனென்று-செயல்மாட்சி;உத்தேச்யவிரோதி பாபமாமத்தைப்பற்ற (தீவினையேன்) என்கிறார். (பத்திமைக்கன்புடையேனாவதே பணியாயெந்தாய்) (என்றனளவன்றால் யானுடைய வன்பு) என்னும்படியே நூற்பிடித்த பக்தியை அளவாக்கவேணும். (எந்தாய்) பக்தியை யுண்டாக்கின நீயே அளவு படுத்தவேணும்.

(முத்தொளி மரதகமே) பக்திஜநகமான வடிவு முத்தினுடைய குளிர்த்தியையும்மரகதத்தினுடையச்யாமத்தையும்உடைத்தாயிருக்கை. (முழங்கொளி முகில்வண்ணா) மின்னிமுழங்கி வில்விட்டு ஸஞ்சரிப்பதொருமேகம்போன்ற நிறத்தையுடையவனே.

பத்தாம்பாட்டு.—(சித்தமும்) அன்புடையேனாவதே பணி-(அளவன்றால்) என்று-அளவிறந்த பக்தியை மாற்றி நூல்பிடித்த செவ்வே அநுபவிக்கும்படி பக்தியை, அளவாக்க-மட்டமாக்க வேணுமென்றபடி. ... ... (௧0)

(என்அத்த)அழகுக்குத் தோற்று என்னுயனென்கிறார். நீர், சித்தமுஞ்செவ்வையில்லாதென்பது,தீவினையேனென்பதாய்க்கிடந்துஎன்றியபடுகிறீர்,இத்தைவிட்டு வேறொன்றேபோதுபோக்கிலோவென்ன (நின்னடிமையித்யாதி)உன்திருவடிகளில்கைங்கர்யமொழிய வேறொன் றறியேன். (மறந்தே னுன்னை முன்னம்) என்றது போக்கி, (ஏது செய்தால் மறக்கேன்) என்னும்படி பண்ணிவைத்தபின்பு வேறொன்றை யறிய விரகுண்டோ. ... (கo)

மூ.—தொண்டெல்லாம்பரவிநின்னைத்தொழுதடிபணியுமாறு
கண்டுதான்கவலைதீர்ப்பானாவதேபணியாயெந்தாய்
அண்டமாயெண்டிசைக்குமாதியாய்நீதியான
பண்டமாம்பரமசோதிநின்னையேபரவுவேனே. (கக)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தொண்டெல்லாம்பரவி	செய்யுமடிமைகளையெல்லாம்அடைவுகெடப்பேசி,	அண்டமாய்	அண்டாந்தர்வர்த்திகளுக்கும் நிர்வாஹகனாய்,
நின்னைத் தொழுது	தேவரீரை ஸேவித்து,	எண்டிசைக்கும்	எட்டுதிக்கிலுமுள்ள தேவதைகளுக்கும்,
அடிபணியுமாறு கண்டு	திருவடிகளை வணங்கும் ப்ரகாரத்தை மநோரதித்து,	ஆதியாய்	காரணபூதனாய்,
தான் கவலைதீர்ப்பானாவதே!	ஒருவன் தன்மநோதுக்கத்தைத் தீர்த்துக்கொள்ளப்போமோ,	நீதியானபண்டமாம்	முறைதப்பாததநமென்று சொல்லத்தக்க,
		பரமசோதி	பரஞ்ஜ்யோதிஸ்ஸப்தவாச்யனை,
எந்தாய் பணியாய்	(எனக்கு ஸ்வாமியானநீயே, அருளிச் செய்யவேணும்;	நின்னையே	தேவரீரையே,
		பரவுவேன்	அடைவுகெட ஸ்தோத்ரம்பண்ணுவேனென்கிறார்.

வ்யா.—பதினோராம்பாட்டு. (தொண்டெல்லா மித்யாதி) செய்யுமடிமையெல்லாம் அடைவு கெட்டுப்பேசி.([illegible]) (அஹம்ஸர்வம்கரிஷ்யாமி) என்னும்படியே. (நின்னைத்தொழுது) உன்னைக்கண்டுவைத்து அடைவுபடத்தொழப்போமோ. (அடிபணியுமாறுகண்டு) தப்பாமே மநோரதித்து.(தான்கவலைதீர்ப்பானாவதே) தன்னாலே மநோதுக்கத்தைத்தீர்த்துக்கொள்ளலாமே. என்னாலே மனக்கவலை போக்கி அடிமைசெய்யப் போமோ. மனக்கவலை தீர்ப்பார் அவரிறே. (பணியாயெந்தாய்) நிர்வாஹகனான நீயே அருளிச்செய்யாய்.

பதினோராம்பாட்டு.—(தொண்டெல்லாம்) அடிபணியுமாறுகண்டு - திருவடிகளிலே வணங்குகிற ப்ரகாரத்தை மநோரதித்து. கொள்ளலாமே - கொள்ளப்போமோ. ... ... (கக)

(அண்டமாயித்யாதி) அண்டாந்தர்வர்த்திகளுக்கும் நிர்வாஹகனாய், எட்டுதிக்கிலுள்ள தேவதைகளுக்கும் காரணமாய் முறை தப்பாதபடி. (பண்டமாம்) தநமாம். பண்டமென்பது-தநம். இவ்வாத்மாவுக்கு தநமானவனே. (பரமசோதி) பரஞ்ஜ்யோதிஸ்ஸப்த வாச்யனானவனே. (நின்னையேபரவுவேனே) உன்னையே யடைவு கெட ஸ்தோத்ரம் பண்ணுமத்தனை. ... (கக)

அ.—பன்னிரண்டாம்பாட்டு. (ஆவியை யித்யாதி) உபயவிபூதியையு மழிக்கப்புக் கேனென்கிறார்.

மூ.—ஆவியையரங்கமாலையழுக்குடம்பெச்சில்வாயால் [ம்
தூய்மையில்தொண்டனேனான்சொல்லினேன்தொல்லைநாம
பாவியேன்பிழைத்தவாறென்றஞ்சினேற்கஞ்சலென்று
காவிபோல்வண்ணர்வந்தென்கண்ணுள்ளேதோன்றினாரே.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஆவியை	சேதநாசேதநங்களில் அந்தராத்மாவாய் நிற்பவனும்,	தூய்மையில்	அபரிசுத்தனாய்,
அரங்கம்	கோயிலிலே எழுந்தருளியிருக்கிற,	தொண்டனேன் நான்	கண்ட விஷயங்களிலே தொண்டுபட்டுத்திரிந்த நான்,
மாலை	ஆச்ரிதவ்யாமுக்தனான ஸர்வேச்வரனை	பிழைத்தவாறென்று	இத்தைப் பிறரையும் சொல்லும்படி செய்த ப்ரகாரமென்னென்று,
அழுக்குடம்பு	அபரிசுத்தமானசரீரத்தையுடையனாய், ஸர்வேச்வரனையொழிந்தவர்களை ஸ்தோத்ரம்பண்ணுகையாலே,	அஞ்சினேற்கு	பயப்பட்டவெனக்கு,
		அஞ்சலென்று	அஞ்சாதேகொள்ளென்று,
எச்சில்வாயால்	அபரிசுத்தமாய்க் கிடக்கிறநாவாலே,	காவிபோல்வண்ணர்	கருநெய்தல்நிறத்தையொத்த வடிவையுடைய ஸர்வேச்வரன்,
பாவியேன்	மஹாபாபியானநான்,		
தொல்லைநாமம்	அநாதி ஸித்தமான பெரியதிருமந்த்ரத்தை,	வந்து	நானிருக்குமிடம் தேடிவந்து,
சொல்லினேன்	சொன்னதுமன்றிக்கே,	என்கண்ணுள்ளே தோன்றினார்	என் கண்ணுக்குள்ளே ப்ரகாசித்தார். (கஉ)

பன்னிரண்டாம்பாட்டு.—(ஆவியை) (உபயவிபூதி) ஆவியை என்கையாலே - அவ்விபூதி தோற்றுகிறது.

வ்யா.—(ஆவியை) * உலகங்கட்கெல்லா மோருயிரானவனை. (அரங்கமாலை) கண்ணுக்குத் தோற்றுதபடி நின்று தாரகமாகை யன்றிக்கே, கண்ணாலேகாண வ்யாமோஹந்தான்ஒருவடிவென்ன லாம்படி யிருக்கை. (அழுக்குடம் பெச்சில்வாயால்) எத்தனைபேர் காலிலே விழுந்தது, எத்தனைபேரை ஸ்தோத்ரம் பண்ணிற்று. (தூய்மையில்-நான்) தப்பச் செய்தோ மென்கிற அநுதாபமு மில்லாத நான். (தொண்டனேன் நான்) கண்டதெல்லாவற்றிலும் தொண்டுபட்டுத் திரிந்தநான். (சொல்லினேன் தொல்லைநாமம்) நித்யஸூரிகள் இனிஎன்கொண்டு ஜீவிக்கக்கடவர்கள், சொல்லியற்றது, இதுக்கு முன்பு அழிந்தறியாததொன்று, * நமோ நாராயணாயவென்று பல்லாண்டுபாடி ஜீவிக்கக்கடவர்கள், இனி என் கொண்டு ஜீவிக்கக்கடவர்கள்.

(பாவியேன் பிழைத்தவாறென் றஞ்சினேற்கு) தொல்லைநாமத்தை நான் சொல்லி விடுகையன்றிக்கே,(நானுஞ் சொன்னேன் நமரு முரைமின்)என்று இப்படி அழிப்பாருண்டோ. ஸாத்விகனாயிருப்பா னொருவன், ரஜஸ்ஸூ தலையெடுத்து மத்ய ராத்ரத்திலே க்ர்ஹத்திலே நெருப்பைவைத்து ஸத்வம் தலை யெடுத்தவாறே அநுதபிக்குமாப்போலே, பாவியேன் நான் தப்பினேனென்றுஅஞ்சினேனுக்கு. (அஞ்சலென்று) உன்கார்யம் உனக்கே பரமோவென்று. (மாஶுச:) (மாஶுச:) என்று அஞ்சாதே யென்று, (காவிபோல் வண்ணர்வந்து) வடிவழகைக் காட்டி மருந்தை யிட்டுப் பொருந்தவிட்டார். (காவி) கருங்குவளை. இவ்வடிவை நம் கண்ணாலே நோக்கி யழிக்க வொண்ணாதென்று கண்ணைச் செம்பளித்தேன். (கண்ணுள்ளே தோன்றினாரே) கண்ணுக்குள்ளே தோன்றினார். இவர்கண் செம்பளித்துப் பார்க்கிறதெப்போதோ வென்று பார்த்திருந்தான்போலேகாணும் அவனும். ... ... (கஉ)

மூ.—இரும்பனன்றுண்டநீரும்போதருங்கொள்கவென்றன்
அரும்பிணிபாவமெல்லாமகன்றனவென்னைவிட்டுச்
சுரும்பமர்சோலைசூழ்ந்தவரங்கமாகோயில்கொண்ட
கரும்பினைக்கண்டுகொண்டென்கண்ணிணைகளிக்குமாறே. ()

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
இரும்பு	பழுக்கக் காய்ச்சப்பட்டஇரும்பானது	கொள்க	இத்தை உறுதியாக நினையுங்கோள்; எத்தாலேயென்றால்
அனன்றுண்டநீரும்	குளிருமளவும் குடித்தஜலமும்,	என்றன்	என்னாற் செய்யப்பட்ட,
போதரும்	வெளியிலேவந்துவிடும்;		

தொல்லைநாமம் என்கையாலே-நித்யஸூரிகளநுபாவ்யம் தோற்றுகிறது.பிழை-தப்பு. கண்செம்பளிக்கை-ஸ்வயத்நமறுகை.(கஉ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அரும்	அநுபவித்தே யறவேண்டும்படி யான,	கோயில்	திருப்பதியை,
பிணிபாவமெல்லாம்	பலவகைப்பட்ட பாபங்களெல்லாம்,	கொண்ட	தனக்கு இருப்பிடமாகக்கொண்டு நித்யவாஸம் பண்ணுமவனாய்,
என்னைவிட்டகன்றன	என்னைவிட்டுப்போயின;	கரும்பினை	கரும்புபோலே ரஸாவஹனானவனை,
சுரும்புஅமர்	வண்டுகள் பொருந்திவர்த்திக்கிற,	கண்டுகொண்டு	இடைவிடாமல்ஸேவித்து,
சோலைசூழ்ந்த	சோலைகளாலேசூழப்பட்ட,	என்கண்ணிணை	என்னுடைய இரண்டுகண்களும்;
அரங்கம்	ஸ்ரீரங்கம்என்றுசொல்லப்படுகிற,	களிக்குமாறே	களிக்கும்படி என்றான் என்று வித்தராகிறார். (௧௩)
மா	ச்லாக்யமான,		

வ்யா.—பதின்மூன்றாம்பாட்டு.(இரும்புஅனன்றுண்டநீரும்போதருங்கொள்க) அக்நியாலே ஸந்தப்தமான அயஸ்ஸாலே பீதமான ஜலமும் போரும். எத்தாலே யென்னில் (என்றனரும்பிணி பாவமெல்லா மகன்றன வென்னைவிட்டு) இரும்புண்ட நீர்போதரச் சொல்ல வேணுமோ, நான் பண்ணின துஷ்கர்மங்களும் தத்பலமான துக்கங்களுமன்றோ வென்னை விட்டுப்போயிற்று. ஆத்மாவுக்கு நிரூபகதர்மமானஜ்ஞாநாநந்தங்களோபாதி இதுவும் ஸஹஜமென்னும்படி போந்த வினையுமன்றோ என்னை விட்டது. எம்பெருமானை யகலுகையால்வந்த வ்யஸநமும் அகலுகைக்குஹேதுக்களும் போயிற்றென்னவுமாம். அவை போயிற்றாகில் நீர் பின்பு செய்ததென்னென்னில் (சுரும்பமரித்யாதி) வண்டுகள் பொருந்தியிருந்துள்ள சோலையாலே சூழப்பட்ட அரங்கமாகிற பெரிய கோயிலைத் தனக்குக் கோயிலாகக் கொண்ட.

பதின்மூன்றாம்பாட்டு.—(இரும்பு) அனன்று - காய்ந்து. அனலுகை - காய்கை. ஜலமும் போரும் - தம்முடையபாபத்தைப் போக்கின அகடிதகடநாஸாமர்த்யத்தாலே இரும்புண்ட ஜலமும் புறப்படுமென்று, கொள்க - உங்கள் மநஸ்ஸிலே கொள்ளுங்கோளென்றபடி. பாபம்போனபோதே இரும்புண்டஜலம் வரும் என்கைக்கு ஜ்ஞாபகமேதென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஆத்மாவுக்கித்யாதி.) (அரும்பிணி) என்கையாலே - ஸஹஜமென்னும்படி ஸ்வாபாவிகமாய்த் தோற்றுமென்றபடி.

(கரும்பினைக்கண்டுகொண்டு) இது கண்ணாலே தின்னுங்கரும்பு. (என்கண்ணிணைகளிக்குமாறே) எவ்விஷயங்களைக் கண்டுகளித்த கண்கள் எவ்விஷயங்களைக்கண்டு களிக்கிறது. ப்ரீதி தத்வம் களைக் கண்டறியாத கண்கள்கிடீர் இன்றுகளிக்கிறது. (௧௩)

மூ.—காவியைவென்றகண்ணார்கலவியேகருதிநாளும்
பாவியேனாகவெண்ணியதனுள்ளேபழுத்தொழிந்தேன்
தூவிசேரன்னமன்னுஞ்சூழ்புனற்குடந்தையானைப்
பாவியேன்பாவியாதுபாவியேனாயினேனே. (௧௪)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
காவியை வென்ற	கருநெய்தல் மலரைக் காற்கடைக் கொண்ட,	அன்னம்	ஹம்ஸபக்ஷிகள்,
கண்ணார்	கண்களை யுடையரான ஸ்த்ரீகளுடைய,	மன்னும்	ஆணும் பெண்ணும் பிரியாதே வர்த்திக்குமதாய்,
கலவியே	ஸம்ச்லேஷத்தையே,	சூழ்புனல்	சுற்றிலும் ஜலஸம்ருத்தியை யுடைத்தான,
கருதி	நினைத்துக்கொண்டு,		
நாளும்	அநாதிகாலமாக ஒரு ஸுக்ருதமும் செய்யாதே,	குடந்தையானை	திருக்குடந்தையிலே கண்வளர்ந்தருளுகிற ஆராவமுதனை,
பாவியேனாக எண்ணி	மஹா பாபியாகும்படி மநோரதித்து,	பாவியேன்	பாபத்தைப் பண்ணின நான்,
அதனுள்ளே	அந்தப்பாபப் படுகுழியிலேயே,	பாவியாது	நினையாமல்,
பழுத்தொழிந்தேன்	நன்றாகமுழுகிப்போந்தேன்;	பாவியேனாயினேன்	பாபிகளில் தலைவனாய் விட்டேனென்கிறார். (௧௪)
தூவிசேர்	அழகியசிறகையுடைத்தான,		

வ்யா.—பதினாலாம்பாட்டு. (காவியையித்யாதி) கருங்குவளையை வென்ற கண்ணார் கலவியே கருதி. எப்போதும், "அவர்தருங்கலவியே கருதி யோடினேன்" என்னும்படியே அவர்கள் கலவியே கருதி. (நினைந்திருந்தே சிரமந்தீர்ந்தேன்) என்னும்படியே அதுக்கு எதிர்த்தட்டாக இத்தையே நினைத்து.

(நாளும் பாவியேனாகவெண்ணி) அநாதிகாலம் ஒருஸுக்ருதலேசமும் பண்ணாத மஹா பாபியாக மநோரதித்து.

என்கண்—விஷயங்களைக்கண்டகண்ணென்னுதல்; ஸந்தோஷம் வ்யுத்பத்திபண்ணாத கண்ணென்னுதல். ... (௧௩)

பதினாலாம்பாட்டு.—(காவியை) கருங்குவளை - கருநெய்தல். (நாளும்) என்று - கீழும் மேலும் கூட்டுவது.

(அதனுள்ளே பழுத்தொழிந்தேன்) சக்ரவர்த்திவெண்கொற்றக்குடைநிழலிலே பழுத்தாப்போலவும், ஆழ்வார் * உனது பாலேபோற் சீரிற் பழுத்தொழிந்தாப்போலவும்.

(தூவிசேரன்னமன்னும்) சிறகையுடைய அன்னம் பிரியாதேவர்த்திக்கிற தேசம், ஹம்ஸ பரமஹம்ஸர்பிரியாதே வர்த்திக்கிற தேசம்.

(பாவியேன்) வகுத்த விஷயம் அஸந்நிஹிதமாயிழந்தேனே. (வாளாவிருந்தொழிந்தேன் கீழ்நாள்களெல்லாம்) என்றும், (பழுதே பலபகலும் போயின வென்றஞ்சியழுதேன்) என்றும்சொல்லுமாப்போலவும் இழந்தநாளைக்கு து:கங்கொண்டாடுகிறார்.

(பாவியாது) நினையாது. (பாவியேனாயினேனே) பாவிகளெண்ணுக்குச் சிறுவிரலானேன். முன்பு பண்ணின பாபமிதுவானால் இதுக்குமேலும் பலிப்பது இங்ஙனேயிறே. தீயதும் நல்லதும் கார்யகாரணபாவத்தாலேயிறேவருவது. ... ...(௧௪)

அ.—பதினஞ்சாம்பாட்டு. (முன்பொலா வித்யாதி) முன்புத்தை யிழவெல்லாந்தீர நீராட்டுகிறார்.

மூ.—முன்பொலாவிராவணன்றன்முதுமதிளிலங்கைவேவித்து
அன்பினாலநுமன்வந்தாங்கடியிணைபணியநின்றார்க்கு
என்பெலாமுருகியுக்கிட்டென்னுடைநெஞ்சமென்னும்
அன்பினால்ஞானநீர்கொண்டாட்டுவனடியனேனே. (கரு)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
முன்	பிராட்டி அசோகவநிகையிலேயிருந்த காலத்திலே,	முதுமதிள்	ஒருவராலும் புகவரிதாய் வலியமதிளையுடைத்தான,
பொலா	ஐயனையும் அம்மையையும் பிரித்த கொடியனை,	இலங்கை	லங்கையை,
இராவணன்றன்	ராவணனுடைய தாய்,	வேவித்து	திருவடிவாஸில்நெருப்பாலே நீறுகும்படிசுடுவித்து,

ஹம்ஸம் - * குடிச்சீர்மையிலன்னம்; - பெரியாழ்வார் போல்வார்; பரமஹம்ஸர்—நாதயாமுநர்போல்வார். சிறுவிரல் - முந்துற எண்ணப்படுமவன். நினையாவிட்டால் பாபபலமாகவேணுமோ, வேறொன்றுகாதோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (முன்பு பண்ணினவித்யாதி.) இதுவானால்-நினையாமை பலமானால், பாபியாகையாலே நினைக்கவில்லை-நினையாமையாலே பாபியானேனென்றபடி. இப்படி ஒன்றேகார்யமும் காரணமுமாகக் கூடுமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (தீயதுமித்யாதி.) (௧௪)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அநுமன்	சிறியதிருவடி,	என்பெலாம் உருகிஉக்கிட்டு	எலும்பெல்லாம் உருகி உக்குப்போய்,
அன்பினால் வந்து	பிராட்டியைக் கண்டப்ரீதியாலேவந்து,	என்னுடை	என்னுடைய,
ஆங்கு	கிஷ்கிந்தா நகரத்திலே,	நெஞ்சமென்னும்	மநஸ்ஸென்றுசொல்லப்படுகிற,
அடியிணை	திருவடிகளை,	அன்பினால்	ப்ரேமத்தாலே,
பணியநின்றார்க்கு	ஸேவிக்கும்படி யெழுந்தருளி யிருக்கிறசக்ரவர்த்தித் திமகனுக்கு,	ஞானநீர்	ஜ்ஞாநமாகிற தீர்த்தத்தாலே,
		அடியனேன்	தாஸபூதனானநான்,
		ஆட்டுவன்	திருமஞ்சநம் செய்வேனென்கிறார்.

வ்யா.—(முன்பொலாவித்யாதி) அதுவுமொருகாலமே! என்றுவயிறு பிடிக்கிறார். ஸ்ரீராமாயணத்தில் பேசின பரப்பையெல்லாம் ஒரு வார்த்தையாலே சொல்லுகிறார். ஏகத்ரவ்யத்தை பிந்நமாக்கினாப்போலே தாயையும்தமப்பனையும் பிரித்தபையல். (முதுமதிள்) வலியமதிள். (இலங்கைவேவித்து) திருவடி வாலில் நெருப்பாலேசுடுவித்து. நெருப்புங்காற்றுங்கூடினாப்போலேயிறே வாயுபுத்ரன் வாலில் நெருப்பு. (அன்பினாலநுமன்வந்து) காலாலன்றுபோலே. அநஶநம்தீக்ஷித்தும், கடல்கடந்தும், யுத்தம்பண்ணியும், இளைத்திருக்கச்செய்தேயும்பிராட்டியைத்திருவடித்தொழுது, (दृष्टा सीता) (த்ருஷ்டாஸீதா) என்று பெரிய ப்ரீதியோடேயிறே வந்தது. (ஆங்கடியிணை பணியநின்றார்க்கு) பிராட்டி வ்ருத்தாந்தங்கேட்டு ஸ்தப்த்தராய் நின்றவர்க்கு.

(என்பெலாமுருகியுக்கிட்டு) அந்நிலையை நினைத்து சிதிலரானபடி. (என்னுடை நெஞ்சமென்னு மன்பினாலித்யாதி) என்னெஞ்சிலே யுண்டான அன்பன்று, நெஞ்சென்றுபேராய் பகவத்ப்ரேமமே வடிவாயிருக்கிற அன்பாலே ஜ்ஞாநமாகிற திருமஞ்சநத்தாலே நீராட்டுவன். அன்புடனே கூடின நீர். அந்நீருக்கு ஸம்ஸ்காரமிறேஅன்பு.(அடியனேனே) அங்குத்தைக்கு யோக்யராவது அடியாரானாப்போலேகாணும். ... ... (௧௫)

அ.—பதினாறாம்பாட்டு. (மாயமானித்யாதி) கீழிற் பாட்டிலே திருமஞ்சநம்பண்ணிஇப்பாட்டிலே திருமாலைசாத்துகிறார்.

பதினஞ்சாம்பாட்டு.—(முன்பொலா)வாலிலே கொளுத்தினால் இலங்கைவேகவேணுமோ வென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (நெருப்பும் காற்றுமித்யாதி.) என்பு - எலும்பு. சேஷசேஷி முறையிலே அடிமைசெய்கை. ... ... (௧௫)

மூ.—மாயமான்மாயச்செற்றுமருதிறநடந்துவையம்
தாயமாபரவைபொங்கத்தடவரைதிரித்துவானோர்க்
கீயுமாலெம்பிரானார்க்கென்னுடைச்சொற்களென்னும்
தூயமாமாலைகொண்டுசூட்டுவன்தொண்டனேனே. (க௬)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மாயம்	வஞ்சனையை யுடைத்தான,	திரித்து	சுழலும்படி பண்ணி அம்ருதத்தை யெடுத்து,
மான்	மாரீசனாகிறமான்,		
மாயச்செற்று	மரிக்கும்படி பண்ணினவனும்,	வானோர்க்கு ஈயும்	தேவர்களுக்குக்கொடுத்தவனாய்,
மருதுஇற	யமளார்ஜுநங்கள் என்னும் மருதமரங்கள் முறிந்துவிழும்படி,		அத்தாலே,
		மால்	ஆச்ரித வ்யாமுக்தனுமாய்,
நடந்து	உரமோடே தளர்நடையிட்டவனும்,	எம்பிரானார்க்கு	எனக்குஉபகாரகனானவனுக்கு,
வையம்	மூன்று லோகங்களையும்,	தொண்டனேன்	தாஸ பூதனான நான்,
தாய்	அநாயாஸேநவளந்தவனும்,	என்னுடைச்சொற்களென்னும்	அடியேனுடைய சொல்லாகிற,
அம்மாபரவை	அந்த விசாலமான க்ஷீராப்தியானது,	தூய	பரிசுத்தமாய்,
பொங்க	பொங்கிமேலெழும்படியாக,	மா	ச்லாக்யமான,
தடவரை	பெரியமந்தர பர்வதத்தை,	மாலைகொண்டுசூட்டுவன்	மாலையாலே அலங்கரிப்பேன். (க௬)

வ்யா.—(மாயமான்) (பொலா விராவணன்) என்றதுக்கடியான ஜந்து விசேஷமிறே. (மாயச்செற்று) முன்புபோலே தொற்றம்பாக விடாதே பிணத்தையும் மாய்த்து. (மருதிற நடந்து) * அடல்சேரிணை மருதிற்று வீழ நடைகற்றவனிறே. தளர்நடையிடுகிற போதே*ஒன்றார்தளர அடியிட்டபடி. (வையந்தாய்) முன்புத்தையது வளர்ந்தபின்பு பண்ணின வ்யாபாரம்; நடுவு தவிழுகிற போதை வ்யாபாரம், இது பிறந்தவன்றே பண்ணின வ்யாபாரமிறே. பூமியை அநாயாஸேந அளந்துகொண்டு. (அம்மாபரவை பொங்க) அப் பெரியகடல் தயிர்த்தாழி பட்டது பட. (தடவரை திரித்து) கடலைக் கண்செறி யிட்டாப்போலே யானமலையைப் பிள்ளைகள் சிறு துரும்பைத் திரிக்குமாப்போலேதிரித்து.

பதினாறும்பாட்டு.—(மாயமான்) பிணமும் காணாதபடி நசிப்பித்து ... ... (க௬)

(வாஞேர்க்கீயுமால்) உடம்பு நோவக் கடல் கடைந்துகொடுத்தது ப்ரயோஜநாந்தர பரர்க்கு, பிச்சேறினவர்களெண்ணி யன்றிறே செய்வது. (எம்பிரானுர்க்கு)எனக்கு உபகாரகரானவர்க்கு. (என்னுடையித்யாதி) தேவஜாதிகள் சொல்போலன்றிக்கே ப்ரயோஜந நிரபேக்ஷமான சொற்களாகிற செவ்வியழியாத மாலையைக்கொண்டு.(சூட்டுவன்தொண்டனேனே)இத்தாலல்லதுசெல்லாதசபலன்,அநஸூயையைபிராட்டிக்குச்சூட்டினுப்போலே. (௧௬)

மூ.—பேசினுர்பிறவிநீத்தார்பேருளான்பெருமைபேசி
ஏசினுருய்ந்துபோனுரென்பதிவ்வுலகின்வண்ணம்
பேசினேனேசமாட்டேன்பேதையேன்பிறவிநீத்தற்கு
ஆசையோபெரிதுகொள்கவலைகடல்வண்ணர்பாலே. (௧௭)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பேர்உளான்	திருப்பேர்நகரி லெழுந்தருளியிருக்கிற ஸர்வேச்வரனுடைய,	பேசினேன்	அவன் குணங்களை வாய்விட்டுப் புகழ்ந்தேன்;
பெருமை	பெருமையை,	ஏசமாட்டேன்	ஏசுகைக்கு ஸமர்த்தனல்லேன்;
பேசினுர்	வாய்விட்டுப் புகழ்ந்தவர்கள்,	பிறவிநீத்தற்கு	இந்த ஸம்ஸாரத்தை விட்டு நீங்குகைக்கு,
பிறவிநீத்தார்	ஸம்ஸாரத்தைக் கடந்தார்கள்;	அலைகடல் வண்ணர் பால்	அலையெறியாநின்றுள்ள கடல்போன்ற திருநிறத்தையுடையவன் விஷயத்தில்,
பேசியேசினுர்	அவன்பெருமையைப்பேசியேசின சிசுபாலாதிகள்,		
உய்ந்துபோனுர்,	உஜ்ஜீவித்துப் போனுர்கள்,	ஆசை	அடியேனுக்குண்டான ஆதரம்,
என்பது	என்றுசொல்லுவது,		
இவ்வுலகின்வண்ணம்	இவ்வுலகத்திற்கு ஸ்வபாவம்;	ஓ! பெரிது	மிகவும் அதிசயித்திராநின்றது;
பேதையேன்	அறிவுகேடனான நான்,	கொள்க	இது உண்மை.(௧௭)

வ்யா.—பதினேழாம் பாட்டு. (பேசினுரித்யாதி) திருப்பேர்நகரான்பெருமை பேசினுர் ஸம்ஸாரத்தைக்கடந்தார்கள்.

(பேருளான் பெருமைபேசி யேசினு ருய்ந்துபோனுர்) இவன் பெருமையை யேசின சிசுபாலாதிகளும்உய்ந்துபோனுர்கள்.(என்பதிவ்வுலகின் வண்ணம்) என்பது சாஸ்த்ர மர்யாதை. ஏசுவார்க்கும் அவன்குணங்களைச் சொல்லி யேசவேணுமே.

பதினேழாம்பாட்டு.—(பேசினுர்) ஏசினுர் உஜ்ஜீவிக்கக் கூடுமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறுர் (ஏசுவாரித்யாதி.)

ஆளவந்தார், நாட்டை யழிக்கைக்காக சிசுபாலனைக் கொற்றவன் வாசலுக்குள்ளே சுழற்றி யெறிந்தானத்தனை, ருசி முன்னாகப் பெறுவதிறேபெறுவதென்று அருளிச்செய்தார்.

(பேசினேன்) உண்ணப்புக்குமயிர்ப்பட்டு அழுகிதாக உண்டேனென்னுமாப்போலே. (ஏசமாட்டேன்) ஏசிப்பெறும் மோக்ஷம் வேண்டா. (பேதையேன்) அறிவுகேடன். (பிறவிநீத்தற்கு ஆசையோபெரிதுகொள்க) ஸம்ஸாரத்தைவிட ஆசை கணாபுரண் டிரா நின்றது. ஆனால்குறையென்னென்ன (அலைகடல்வண்ணர்பாலே) அது அவன்கையதாயிற்றே. நாம் செய்வதென்,க்ரமப்ராப்தி பார்த்திருக்க வொண்ணாத வடிவு படைத்தவர். ... ... (கஎ)

அ.—பதினெட்டாம்பாட்டு. (இளைப்பினையித்யாதி) ஸ்வயத்நத்தால் காண்பார்க்குக் காணப்போகாதென்கிறது.

மூ.—இளைப்பினையியக்கநீக்கியிருந்து முன்னிமையைக்கூட்டி
அளப்பிலைம்புலனடக்கியன்பவர்கண்ணேவைத்து
துளக்கமில்சிந்தைசெய்துதோன்றலுஞ்சுடர்விட்டாங்கே
விளக்கினைவிதியிற்காண்பார்மெய்ம்மையேகாண்கிற்பாரே.()

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
இளைப்பினை இயக்கம்நீக்கி இருந்து	க்லேசங்களுடைய ஸஞ்சாரத்தைத் தவிர்த்து, ஓராஸநத்திலே யிருந்து,	அன்புவைத்து	பக்தியைப் பண்ணி,
		சுடர்விட்டுத் தோன்றலும்	அதனால்சுடர்விட்டுத் தோன்றுகிறஜ்ஞாநத்தாலே,
முன் இமையை	மேலிமையை,	விளக்கினை	ஜ்யோதி ஸ்வரூபனாக ப்ரதிபாதிக்கப்படுமவனை,
கூட்டி	கீழிமையோடே சேர்த்து,	விதியில்காண்பார்	சாஸ்த்ரங்களில்விதித்தபடியே உபாஸித்துக் காணுமவர்கள்;
அளப்பில் ஐம்புலனடக்கி	அளவிறந்த இந்த்ரியங்களைப்ரத்யக்விஷயமாக்கி,	மெய்ம்மை	நிலைநின்ற தர்மமான அவனை,
அவர்கண்	அந்த ஸர்வேச்வரன் விஷயத்திலே,	காண்கிற்பாரோ	காணுவார்களா? காணமாட்டார்களென்றபடி. (கஅ)
துளக்கமில்	அவிச்சிந்நமான,		
சிந்தைசெய்து	ஸ்ம்ர்திரூபமான,		

அது உஜ்ஜீவ்யமென்னு மதுக்கு ஸம்வாதமாக ஓரைதிஹ்ய மருளிச்செய்கிறார் (ஆளவந்தாரித்யாதி.) பேசினேன் - நன்றாகப் பேசினே னென்று வ்யங்க்யம். ஆசையுண்டானாலும் அவன்கை பார்த்திருக்கவேணும்.

வ்யா.—(இளைப்பினையியக்கம்நீக்கி) (అవిద్యాస్మితారాగ ద్వేషాభినివే శాః క్లేశాః) (அவித்யாஸ்மிதாராகத்வேஷாபிநிவேஶாஃக்லேஶாஃ) என்றுஞ் சொல்லுகிற க்லேசங்களுடையஸஞ்சாரத்தைத்தவிர்த்து.

(இருந்து)காற்றைப்பிடித்துஇருத்துமாப்போலேயிறே.(నాత్యుచ్ఛ్రితం)(நாத்யுச்ச்ர்தம்) இத்யாதியால்சொல்லுகிறபடியே ஓராஸநத்தே யிருந்து. (முன்னிமையைக்கூட்டி) (సంప్రేక్ష్య నాసికాగ్రం స్వం దిశశ్చానవలోకయన్) (ஸம்ப்ரேக்ஷ்யநாஸிகாக்ரஸ்வம் திஶஶ்சாநவலோகயந்) என்னும்படியே உள்ளே பார்க்கில் அநுபூத விஷயங்கள் தோற்றும் புறம்பே பார்க்கில் விஷயங்கள் தானு யிருக்குமென்று நடுவேநிற்கை.

(அளப்பிலைம்புலனடக்கி) அளவிறந்த இந்த்ரியங்களை ப்ரத்யக்காக்கி. (அன்பவர்கண்ணேவைத்து துளக்கமில் சிந்தை செய்து) அவிச்சிந்ந ஸ்ம்ர்தி ரூபமான பக்தியைப்பண்ணி. (சுடர்விட்டுத் தோன்றலும்) இப்படி சுடர்விட்டுத் தோன்றுகிற ஜ்ஞாநத்தாலே. (விளக்கினை)*வேதவிளக்கினை. வேதங்களாலேஜ்யோதிரூபனாக ப்ரதி பாதிக்கப்பட்ட விளக்கை. (விதியிற் காண்பார்) ஶாஸ்த்ரங்களில் விதித்தபடியே உபாஸித்து அவனைக் காண்பார். (மெய்ம்மையே காண்கிற்பாரோ) என்றுமுளனாயிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரனைக் காணவல்லரோ - காணமாட்டாரென்றபடி. அதவா, இப்படி யோக சாஸ்த்ரத்தில் சொல்லுகிறபடியே உபாஸித்துக் காண்பார்க்குக் காணலாமென்றுமாம். ... ...(கஅ)

மூ.—பிண்டியார்மண்டையேந்திப்பிறர்மனைதிரிதந்துண்ணும்
முண்டியான்சாபந்தீர்த்தவொருவனூருலகமேத்தும்
கண்டியூரரங்கம்மெய்யங்கச்சிபேர்மல்லையென்று
மண்டினாருய்யலல்லான்மற்றையார்க்குய்யலாமே. (ககூ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பிண்டிஆர்	உளுத்த பொடிகள் உதிருகிற,	பிறர்மனை	ப்ரஹ்மேந்த் ராதிகளுடைய லோகங்களிலே,
மண்டை	தலையோட்டை,		
ஏந்தி	கையிலே யேந்திக்கொண்டு,	திரிதந்துஉண்ணும்	திரிந்துஇரந்து உண்ட,

பதினெட்டாம்பாட்டு.—(இளைப்பினை) அவித்யை - அஹமபிமாநமாதல்; மரணத்ராஸமாதல். மநஸ்ஸோடே யிருக்கவேண்டுகையாலே (காற்றைப்பிடித்தென்றது.) நாத்யுச்ச்ர்தம் - உயர்வும் தாழ்வுமின்றி ஸமமாக. அநுக்ரஹமான பரமாத்ம விஷயத்தைக் கண்டால் த்யாநம் கூடாது, ஈடுபடுத்தும். (காண்கிற்பாரோ) பிரிநிலையாதல்; தேற்றமாதல். அங்கப்ரபத்தி யில்லாவிட்டால் காணமாட்டாரென்றபடி. ... ... (கஅ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
முண்டியான்	மொட்டையாண்டியானருத்ரனுடைய,	மல்லையென்று	திருக்கடல் மல்லையுமாகிய திருப்பதிகளில்,
சாபந்தீர்த்த	சாபத்தைப் போக்கின,	மண்டினார்	நெஞ்சுமண்டினார்,
ஒருவன்	அத்விதீயனுடைய,	உய்யலல்லால்	உஜ்ஜீவிப்பார்களேயல்லது,
ஊர்	திருப்பதிகளாவன,	மற்றையார்க்கு	மற்றவர்களுக்கு,
கண்டியூர்	திருக்கண்டியூரும்,	உய்யலாமே	உஜ்ஜீவிக்கவிரகுண்டோ. (௧௯)
அரங்கம்	பெரியகோயிலும்,		
மெய்யம்	திருமெய்யமும்,		
கச்சி	திருவெஃகாவும்,		
பேர்	திருப்பேரும்,		

வ்யா.—பத்தொன்பதாம்பாட்டு. (பிண்டியார்மண்டையேந்தி யித்யாதி) உளுத்து அளம் பற்றின சுவர்போலேபொடியுதிருகிற தலையோட்டைக் கையிலேயேந்தி. (பிறர்மனை திரிதந்துண்ணும்) "முடையடர்த்தசிரமேந்திமூவுலகும் பலிதிரிவோன்" என்கிறபடியே நெடுங்காலம் கையோட்டைக் கொண்டு திரிந்து இரந்துண்டான். (முண்டியான்) தாபஸ வேஷத்தையுடைய ருத்ரன். (சாபந்தீர்த்தவொருவன்) ப்ரஹ்மசாபத்தாலே மண்டையேந்தித் திரிந்தவன் சாபம் அவனை விட்டுப் போம்படி பண்ணின அத்விதீயன்.

(ஊரித்யாதி) அவனூரான உலகமேத்தும் திருக்கண்டியூர், கோயில், திருமெய்யம், திருக்கச்சி, திருப்பேர், திருக்கடல்மல்லையென்றும். (மண்டினா ருய்யலல்லால்) அவனுகந்தருளின வித்திருப்பதிகளிலே நெஞ்சு மண்டினவர்கள் உய்யலல்லது. (மற்றையார்க்குய்யலாமே) அல்லாதார்க்கு உஜ்ஜீவிக்க விரகுண்டோ. ...(௧௯)

மூ.—வானவர்தங்கள்கோனுமலர்மிசையயனுநாளும்
தேமலர்தூவியேத்துஞ்சேவடிச்செங்கண்மாலை
மானவேற்கலியன்சொன்னவண்டமிழ்மாலைநாலைந்
தூனமதின்றிவல்லாரொளிவிசும்பாள்வர்தாமே. (உ0)

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வானவர் தங்கள் கோனும்	இந்த்ரனும்,		ஸ்தோத்ரம் பண்ணப்படுமவனாய்,
மலர்மிசை	தாமரை மலரிலிருக்கிற	சேவடி	சிவந்த திருவடிகளையுடைய,
அயனும்	ப்ரஹ்மாவும்,	செங்கண்	புண்டரீகாக்ஷனாய்,
நாளும்	நாள்தோறும்,	மாலை	ஆச்ரித வ்யாமுக்தனானவனை,
தேமலர்தூவியேத்தும்	பரிமளிதமான புஷ்பங்களைப்பணிமாறி		

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மானம்	ஐயத்தால் வந்த பெருமையையுடைத்தான,	ஊனமதின்றிவல்லார்	அநந்ய ப்ரயோஜநமாகக் கற்கவல்லவர்கள்,
வேல்	வேலையுடைய,		
கலியன்	திருமங்கையாழ்வார்,	ஒளிவிசும்பு	தேஜிஷ்டமான பரமபதத்தை,
சொன்ன	அருளிச்செய்த,		
வண்	பரமோதாரமான,		
தமிழ்நாலைந்து	தமிழ் மாலையான இருபதுபாட்டுக்களையும்,	தாமேஆள்வர்	தம்மதாகவே ஆளப்பெறுவர்கள்.(உ0)

வ்யா.—இருபதாம்பாட்டு. நிகமம். (வானவரித்யாதி) இந்த்ரனும் ப்ரஹ்மாவும் எப்போதும் செவ்வியையுந் தேனையு முடைத்தான புஷ்பங்களைப் பணிமாறி யேத்தும் அழகிய திருவடித்தாமரைகளையுடைய புண்டரீகாக்ஷனை.

(மானவேலித்யாதி) பெருந்தன்மையையுடையவேலையுடைய ஆழ்வார் அருளிச்செய்த பரமோதாரமான தமிழ்மாலை, நாலைந்து-இருபதையும் அநந்ய ப்ரயோஜநராய்க் கற்கவல்லவர்கள் * தெளிவிசும்பான பரமபதத்தை ஆளப்பெறுவர்கள். ... (உ0)

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

இருபதாம்பாட்டு.—(வானவர்) மானவேல் - பெரியஸ்வபாவத்தை யுடையவேல். ... ... (உ0)

அடிவரவு.—நிதியினை காற்றினை பாயிரும் கேட்கயான் இரும்பனனறுண்ட மூவரில் இம்மையை வானிடை உள்ளமோ சித்தமும் தொண்டெல்லாம் ஆவியை இரும்பு காவியைவென்ற முன்பொலா மாயமான் பேசினர் இளைப்பினை பிண்டியார் வானவர்.

ஜீயர்திருவடிகளேசரணம்.

திருக்குறுந்தாண்டகம்

ப்ரதிபத அரும்பதவ்யாக்யாநங்கள்

ஸம்பூர்ணம்.